

SPOTKANIA PLASTYCZNE

MUZEUM OKRĘGOWE W BIAŁYMSTOKU

S P O T K A N I A
P L A S T Y C Z N E

BIAŁYSTOK 1974

ZESPÓŁ ORGANIZACYJNY WYSTAWY
PLACYDA BUKOWSKA, STANISŁAW BUKOWSKI,
IRENA KOŁOSZYŃSKA, HANNA MILEWSKA,
ALDONA ROMANOWICZOWA, ZOFIA SOKOŁOWSKA

OPRACOWANIE SCENARIUSZA
I KATALOGU WYSTAWY
IRENA KOŁOSZYŃSKA

OPRACOWANIE GRAFICZNE
PLACYDA BUKOWSKA

75(438); obł. 4; 009

WYDAWCA KATALOGU
MUZEUM OKRĘGOWE W BIAŁYMSTOKU RYNEK KOŚCIUSZKI-RATUSZ
Białostockie Zakłady Graficzne Zam. 1728/74 r. O-2

Alc. 111 / 77-W

„Spotkania Plastyczne” stanowią dość rzadki rodzaj wystawy, gdyż jej celem jest zaprezentowanie nie zespołu artystów, realizujących określony program w sztuce, lecz twórczość artystów z całej Polski, a nawet z poza jej granic, których niegdyś łączyły studia na tej samej uczelni. Uczelnią tą był Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, który nawiązywał do tradycji istniejącego już w XIX w. na Uniwersytecie Wileńskim Wydziału Literatury i Sztuk Wyzwolonych.

Inicjatywa tej wystawy, która została podjęta przez dawnych słuchaczy Wydziału i Muzeum Okręgowe w Białymstoku, miała swe źródło w Jubileuszowej Wystawie Ludomira Śleńdzińskiego, zorganizowanej przez Muzeum w Białymstoku i otwartej tam w czerwcu 1972 r. Wzbudziła ona zainteresowanie i nasunęła myśl przedstawienia środowiska wileńskiego, z którym Śleńdziński był przez długie lata związany, będąc profesorem na Wydziale Sztuk Pięknych i pełniąc tam, w ostatnim dziesięcioleciu przed wojną, funkcję dziekana.

Wśród tych którzy na Uczelni Wileńskiej mieli wówczas bezpośredni wpływ na kształtowanie młodej kadry artystycznej należy w pierwszym rzędzie wymienić twórcę Wydziału i jego pierwszego dziekana — Ferdynanda Ruszczyca a także oprócz Ludomira Śleńdzińskiego innych pedagogów: Bolesława Bałzukiewicza, Jerzego Hoppena, Bronisława Jamontta, Benedykta Kubickiego, Tymona Niesiołowskiego i Aleksandra Szturmana. Stanowili oni trzon Wydziału, zespół zgola odrębnych indywidualności, w twórczości których występowały wyraźnie zarysowane różnice programowe. Przekazywali oni uczniom rozległy zakres wiedzy bez narzucania im swojego widzenia, dawali doskonałe przygotowanie

do zawodu artystycznego w jego różnorodnych aspektach i otwierali szerokie możliwości w wyborze własnej drogi i własnych środków wypowiedzi.

Program nauczania na Wydziale Sztuk Pięknych uwydatniał prócz rzeźby i grafiki dwa zasadnicze piony: malarstwo monumentalne i malarstwo sztalugowe. W zakresie tego ostatniego doniosłą rolę pełniła Pracownia Malarstwa Pejzażowego, kierowana przez Ferdynanda Ruszczyca, a po jego śmierci w 1936 r. przez Bronisława Jamontta, gdzie studia nad barwą, światłem i kompozycją malarską stanowiły jedno z naczelných zadań. Natomiast Ludomir Sleńdziński prowadząc Pracownię Malarstwa Monumentalnego tworzył rodzaj szkoły o charakterze prekursorskim, dającej wyjście w nowoczesność. Zwracał on szczególną uwagę na kompozycję, wiążąc ją z zagadnieniami architektury — na problematykę dziś aktualną i żywą.

Nie wszyscy jednakże w równym stopniu mieli możność wypowiedzania się w sztuce, gdyż wielu, nie rezygnując z pracy twórczej, oddawało swój zapał i energię działalności pedagogicznej lub konserwatorskiej, co poniekąd zmniejszało ich szansę uczestniczenia w życiu artystycznym. Tym nie mniej udział w „Spotkaniach Plastycznych” każdego, niezależnie od jego aktywności jest równie cenny, gdyż wystawa ta została pomyślana jako konfrontacja dróg, którymi potoczyła się twórczość dawnych słuchaczy tej samej uczelni.

Należy tutaj wspomnieć tych nieżyjących już wychowanków Wydziału Sztuk Pięknych, których prace uczestniczyły w wystawach organizowanych po wojnie. Należą do nich: Koźma Czuryło, Leon Kosmulski, Edward Kuczyński, Waletny Romanowicz, Zofia Skoczyńska-Sobocińska i Olga Żukowska.

Wystawa ta daje sposobność do zestawienia osiągnięć każdego z uczestników z ogólnym nurtem sztuki ostatniego trzydziestolecia, a także sposobność do postawienia pytania czy wartości, które przekazała swym wychowankom uczelnia, znalazły wyrazy w ich sztuce.

W wystawie razem z wychowankami Wydziału bierze też udział prof. L. Sleńdziński.

K A T A L O G

Helena Bielecka—Gwiazdowska

Malarz. Ur. 1915 w Tajdze k. Tomska (ZSRR).
Studia: 1933-39 na Wydziale Sztuk Pięknych USB
w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego).
Twórczość: malarstwo sztalugowe oraz projekty
w zakresie wystroju wnętrz (malarstwo ścienne, mo-
zaiki, sgraffito). Od 1967 praca społeczna w ZPAP
w Bydgoszczy (v-prezes Okręgu, sekretarz Sekcji
Malarskiej). Od 1946 uczestniczy w wystawach
okręgowych, ogólnopolskich, okolicznościowych i za-
granicznych (Moskwa, Mińsk, Charków, Wilno,
NRD). 1973 na wystawie „Kopiernik i Kosmos”
w Toruniu dwa wyróżnienia; 1973—1974 wystawy
indywidualne. Liczne realizacje projektów m. in.:
1960 Dom Kultury, Piła; 1964 Dom Kultury, Czarn-
ków; 1965 Dom Oświaty Sanitarnej, Toruń; 1966
Kawiarnia dla pracowników „Nafty”, Piła; 1967
Dom Budowlanych oraz Szkoła 1000-lecia, Piła;
1969 Klub Nauczyciela Bydgoszcz; 1970 Dom Kul-
tury, Kamień Krajeński; 1971 Internat Technikum
Chemicznego, Bydgoszcz. Prace zakupione przez
MKiS, różne instytucje oraz osoby prywatne,
znajdują się także w zbiorach muzeów w Bydgosz-
czy, Grudziądzu, Włocławku i Pile.
Adres: Bydgoszcz, ul. Ślaska 6 m. 6.

1. Etiuda Cerkiewna I, Bieszczady 1968
pł., ol.; 70×70;
sygn.: Helena Bielecka-Gwiazdowska
2. Etiuda Cerkiewna II, Bieszczady 1968
pł., ol.; 80×80;
sygn.: Helena Bielecka-Gwiazdowska
3. Kalejdoskop Chełmiński, Bydgoszcz 1969
pł., ol.; 65×55;
sygn.: Helena Bielecka-Gwiazdowska
4. Chorały, Gdańsk 1969
pł., ol.; 120×90;
sygn.: Helena Bielecka-Gwiazdowska
5. Baśń o Zamku Golubskim, Golub-Dobrzyń 1972 il. 1
pł., ol.; 80×70;
sygn.: Helena Bielecka-Gwiazdowska

Helena Bodzińska

Malarz, pedagog. Ur. 1905 w Łotowianach (Litwa — ZSRR). Studia: 1925—30 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Twórczość: malarstwo (gwasze, akwarele), projektowanie tkanin. Działalność pedagogiczna: do 1939 w Średniej Szkole Rzemiosł Artystycznych WTAP i w Międzyszkolnym Ośrodku Tkackim Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego, w okresie wojny w tajnych kompleksach; 1945 współzałożyciel Średniej Szkoły Plastycznej w Gdyni (obecnie Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Orłowie) i wykładowca w tejże szkole (kompozycja, liternictwo). Współorganizator ZPAP w Gdyni. Projektant tkanin dla wytwórni „Kilim Polski” w Krakowie. Uczestniczy w licznych wystawach krajowych i zagranicznych (Rotterdam, Wiedeń). Wystawy indywidualne: 1954 i 1974 Klub Nauczycielski ZNP, Gdynia; 1965 ZPAP i BWA, Gdynia; szereg wystaw w zakresie upowszechnienia plastyki w Domach Kultury: Gdańsk, Puck, Sztum, Dzierzgoń i in. Nagrody: 1938 Dyplom Honorowy na wystawie w Neue Galerie, Wiedeń; 1952 nagroda CPLiA na Ogólnopolskiej Wystawie Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej, Warszawa; 1969 nagroda na Ogólnopolskiej Wystawie Plastyki Nauczycieli, Warszawa. Odznaczenia: 1955 Medal X-lecia PRL. Prace zakupione przed i po wojnie: przez Konsulat Polski w Nowym Jorku, muzeum w Krakowie, oraz MON. Adres: Gdynia, ul. Fredry 4 m 1.

6. Ostróżki, Gdynia 1956
akw.; 70×50;
sygn.: 1956 r. Bodzińska
 7. Plaża w Złotych Piaskach, Bułgaria 1961
technika mieszana; 45×60;
sygn.: Bodzińska
 7. Osada nad morzem Czarnym, Bułgaria 1961
gwasz; 50×60;
sygn.: Bodzińska
 9. Święto plonów w Jurgowie, Podkarpacie 1965
gwasz; 58×45;
sygn.: Bodzińska
 10. Bukiet, Gdynia 1966
akw.; 70×60;
sygn.: Bodzińska
- il. 2

Helena Bolińska — Gloksin

Malarz. Ur. w Lublinie. Studia: 1929—33 w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych w Poznaniu; 1934—39 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. B. Jamontta). Wieloletni członek ogólnopolskiej grupy „Zachęta”. Od 1947 bierze czynny udział w życiu artystycznym ZPAP w Łodzi, potem w Warszawie. Uczestniczy w ok. 87 wystawach okręgowych i ogólnopolskich, od 1960 — w wystawach zagranicznych (Związek Radziecki, NRD, Anglia, Kanada). Szereg wystaw indywidualnych m. in.: 1949 Płock, 1956 Łódź, 1960 Słupsk, 1968 Mińsk Mazowiecki, 1974 Wystawa Jubileuszowa w 35-lecie pracy twórczej, Warszawa. Prace zakupione przez różne instytucje oraz osoby prywatne w kraju i za granicą.

Adres: Warszawa, ul. Puławska 11 m. 9

11. Autoportret, Płock 1949
pł., ol.; 55×80;
sygn.; H. Bolińska-Gloksin
12. Chaty w Zakopanem, Zakopane 1964
dykta, ol.; 43×55;
sygn.; H. Bolińska-Gloksin
13. Kwiaty, Warszawa 1972 il. 3
płyta pilśni., ol.; 85×65;
sygn.; H. Bolińska-Gloksin
14. Z puszczy Kampinowskiej, okolice Łącka 1973
pł., ol.; 85×60;
sygn.; H. Bolińska-Gloksin
15. Perszerony z Łącka 1973
pł., ol.; 60×80;
sygn.; H. Bolińska-Gloksin

Izabela Borowska

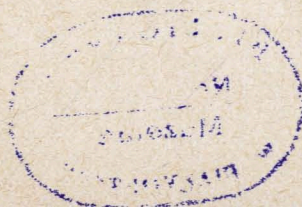
Malarz. Ur. 1912 w Lipawie (Łotwa — ZSRR).
Studia: 1933—37 na Wydziale Sztuk Pięknych USB
w Wilnie (pracownia prof. L. Sleñdzińskiego); 1938
dyplom. Twórczość głównie w zakresie malarstwa
ściennego. 1945 współzałożyciel Oddziału ZPAP
w Kielcach. Udział w licznych wystawach w Kiel-
cach, Radomiu, Zakopanem, Krakowie i Warsza-
wie. 1958 laureat wojewódzkiej nagrody plastycz-
nej. Prace zakupione przez Prezydium WRN i MRN
oraz inne instytucje w Kielcach.
Adres: Kielce, ul. Spacerowa 8

16. Kompozycja II, Kielce 1966
technika mieszana; 120×60
17. Suche jodły, Kielce 1970
technika mieszana; 120×60
18. Okolice Szczaworyża, Kielce 1970 il. 4
kolaż; 45×87

Placyda Bukowska

Malarz. Ur. w Białymstoku. Studia: 1930—35 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego); 1936 dyplom. Współzałożyciel: 1936 Spółdzielni Pracy Artystów Wileńskich, 1937 „Grupy Wileńskiej”. Od 1946 przez pewien okres praca pedagogiczna w Średniej Szkole Sztuk Plastycznych i Ognisku Plastycznym w Białymstoku. Współpraca z architektami rzeźbiarzami przy wystroju wnętrz i dekoracji na zewnątrz budynków (1938 kompozycja figuralna w kamieniu w szczytowej ścianie nowo powstałej szkoły w Wilnie; 1955—66 witraż w kość. św. Rocha w Białymstoku; 1957—59 kompozycje figuralne płaskorzeźbione w kość. w Dojlidach). Do 1970 praca społeczna w Zarządzie ZPAP w Białymstoku. Wystawy: 1939 Wystawa „Grupy Wileńskiej”, Wilno; od 1946 okręgowe i okolicznościowe m. in.: Wystawa Ogólnokrajowa Sztuki Religijnej, Kraków i Wrocław; 1966 Wystawa Sztuki Użytkowej, Białystok; 1967 Wystawa Pokonkursowa na pamiątkę z Białostocczyzny, Białystok; 1969 Wystawa Okręgowa na 25-lecie PRL, Białystok. Wystawy indywidualne: 1961 (malarstwo olejne, akwarele, pastele, rysunek) Muzeum Okręgowe, Białystok; 1968 (kompozycje w drewnie) Białostockie TPSP i Klub MPiK, Białystok. Adres: Białystok, ul. Białystoczek 18

19. Slub, Białystok 1959
pap. na tekturze, ol.; 46×61
20. Dostojnicy, Białystok 1960
pł., ol.; 85×60
21. „Selene” z Białowieży, Białowieża 1969
pł., ol.; 84×59
22. Krysia, Białystok 1970
dykta, ol.; 84×40
23. Maska, Białystok 1972 il. 5
pł., ol.; 81×56

Róża Farbisz — Kijankowa

Malarz. Ur. 1903 w Dzikowie, woj. Rzeszowskie. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Twórczość: malarstwo sztalugowe (krajobrazy, kwiaty, martwe natury). 1950—70 działalność pedagogiczna. Udział w wystawach: 1940 — Plastyków Wileńskich, Wilno; 1948—60 — Okręgu Wrocławskiego. Wystawy indywidualne: 1948, Ciechocinek; 1950—70 Kudowa, Jaszowiec, Szklarska Poręba, Ciechocinek. 1966 Wyróżnienie na Ogólnopolskiej Wystawie Prac Plastycznych Nauczycieli pt. „Życie wokół nas”. Odznaczenia: 1973 Złoty Krzyż Zasługi. Prace zakupione do zbiorów prywatnych w Szwajcarii, Francji i NRF.
Adres: Jelenia Góra, ul. Armii Czerwonej 12 m. 4

24. Burza, Krynica Morska 1948
dykta, ol.; 52×60
25. Wiosna w Paulinum, Jelenia Góra 1950
dykta, ol.; 49×60
26. Ustka, 1960
płyta pilśń., ol.; 50×61
27. Karkonosze, Bukowiec 1973
płyta pilśń., ol.; 60×50
28. Buki na Wysokiej Łące k. Karpacza 1973
płytką pilśń., ol.; 62×60
sygn.: Róża Kijankowa

11. 6

Romana Gintyllówna

Malarz, historyk sztuki. Ur. 1911 w Warszawie. Studia: 1930—38 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. B. Jamontta), 1939 dyplom; 1939 Wydział Humanistyczny USB w Wilnie, 1940—44 tajne komplety uniwersyteckie, 1946 dyplom magistra filozofii z zakresu historii sztuki na KULu w Lublinie. Twórczość: malarstwo (akwarela, olej), rysunek, grafika wystawiennicza, projektowanie wnętrz. Współzałożyciel: 1936 Spółdzielni Pracy Artystów Wileńskich, 1937 „Grupy Wileńskiej”. 1938—41 nauczyciel rysunku w szkolnictwie średnim. 1939 praca w Urzędzie Konserwatorskim w Wilnie, 1944—45 w Muzeum Sztuki w Wilnie, 1945—50 w NDMiOZ MKiS w Warszawie, 1951—71 w Pracowni Dokumentacji Naukowo-Historycznej (kierownik Pracowni, główny konsultant) PPKZ w Warszawie, 1950—51 w Oddziale Warszawskim SHS (od 1950 praca społeczna w SHS) Wystawy: 1939 Wystawa „Grupy Wileńskiej”, Wilno; 1940 Wystawa Plastyków Wileńskich, Wilno; 1949/50 Wystawa Zimowa ZPAP, Radom; 1970 „Artyści Plastycy dzielnicy Ochota swojemu Miastu”, Warszawa; 1973 „Otwarte drzwi”, Warszawa. Prace zakupione do zbiorów prywatnych w kraju i za granicą (Francja, Anglia, Japonia, USA), w l. 1951—74. Odł. X-lecia PRL, 1967 Złota Odznaka za opiekę nad zabytkami, 1971 Złoty Krzyż Zasługi. Adres: Warszawa, ul. Filtrowa 62 m. 7

29. Miasto, Warszawa 1969
pap., akw.; 26,5×33,5;
sygn.: R. GintyHówna 1969
30. Jesień, Warszawa 1969
pap., akw.; 29×35;
sygn.: R. GintyHówna 1969
31. Aleja w parku, Warszawa 1969 il. 7
pap., akw.; 33,5×25;
sygn.: R. GintyHówna 1969
32. Kwiaty, Warszawa 1970
pap., akw.; 34×26;
sygn.: R. GintyHówna 28.II.1970
33. Domki, Warszawa 1971
pap., akw.; 29×36,5;
sygn.: R. GintyHówna 1971

Tadeusz Godziszewski

Rzeźbiarz. Ur. 1904 w Kazimierzu n. Wisłą. Studia: 1927—32 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. 1937 współzałożyciel „Grupy Wileńskiej”. Od 1939 szereg realizacji na terenie Wilna. Wystawy: 1939 „Grupy Wileńskiej”, Wilno; 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno; 1945—54 Ogólnopolskie Wystawy Plastyki, Warszawa; 1960, 1962, 1967, 1971 Ogólnopolskie Wystawy Rzeźby, Warszawa; 1968 Ogólnopolska Wystawa Plastyki z okazji XXV-lecia Wojska Polskiego, Warszawa; 1958—70 coroczne wystawy „Grupy Toruńskiej”; 1963 Międzynarodowa Wystawa Współczesnej Rzeźby Europejskiej, Haga. 1953—56 praca przy odbudowie Starówki Gdańskiej (rekonstrukcja Studni Neptuna). Udział oraz nagrody w konkursach rzeźbiarskich m. in.: 1947 I nagroda w Konkursie Przedolimpijskim, Warszawa; 1949 II nagroda za projekt Pomnika Wdzięczności, Bydgoszcz; 1946 wyróżnienie za projekt pomnika Kościuszki, Łódź. Prace zakupione przez muzea w Warszawie, Toruniu, Bydgoszczy, Grudziądzu oraz MKiS.

Adres: Toruń, ul. Mickiewicza 30 m. 2

34. Stefania Sempołowska (1870—1944), Toruń 1953
marmur śląski; wys. 54;
sygn.: TG [monogram]
35. Efeb, Toruń 1965
gips; wys. 108;
sygn.: TG [monogram]
36. Hetman spod Cecory, Toruń 1967
drewno; wys. 51;
sygn.: TG [monogram]
37. Zaduszki (nagrobek dla poległych Powstańców War-
szawy), Toruń 1968
szamot; wys. 60;
sygn.: TG [monogram]
38. Odpoczynek, Toruń 1970
szamot; wys. 47;
sygn.: TG [monogram]

il. 8

Barbara Houwalt

Malarz. Ur. 1911 w Kobierzynie pod Krakowem. Studia 1929—35 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. F. Ruszczyca); 1939 dyplom. 1936 współzałożyciel Spółdzielni Pracy Artystów Wileńskich. Uczestniczy w wystawach: 1939 „Grupy Wileńskiej”, Wilno; 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno. Po wojnie bierze aktywny udział w życiu artystycznym środowiska poznańskiego oraz w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. Wystawy indywidualne: 1960—74 w Poznaniu i innych miastach województwa poznańskiego (Września, Środa, Chodzież, Leszno, N. Tomyśl, Czarnków, Węgrowiec, Wolsztyn, Konin, Szamotuły, Oborniki) przeważnie połączone ze spotkaniami autorskimi; 1971 indywidualna Wystawa Jubileuszowa w 35-lecie pracy twórczej. Nagrody: 1971 nagrodą jubileuszową MKiS. Prace zakupione przez Muzeum Narodowe w Poznaniu, MKiS oraz osoby prywatne. Adres: Poznań, ul. Cegielskiego 8 m. 6

39. Pokój matki, Poznań 1968
pł., ol.; 67×90;
sygn.: B. Houwalt.
40. Nad jeziorem, Wągrowiec 1971
pł., ol.; 60×65;
sygn.: B. Houwalt.
41. Fragment parku, Wolsztyn 1973 il 9
pł., ol.; 60×70;
sygn.: B. Houwalt.
42. Stara chata, Kuźnica Zbąska 1973
pł., ol.; 60×70;
sygn.: B. Houwalt.
43. Weranda, Wolsztyn 1973
pł., ol.; 88×64;
sygn.: B. Houwalt.

Ildefons Houwalt

Malarz. Ur. 1910 w Mikołajewsku nad Amurem. Studia: 1932—36 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego). 1940 uczestniczy w Wystawie Plastyków Wileńskich, Wilno. Od 1945 bierze aktywny udział w życiu artystycznym i społecznym środowiska poznańskiego. Wystawy indywidualne — w Poznaniu: 1947, 1948 wystawy rysunków szkiców i akwarel (BWA), 1961, 1963, 1972 wystawy malarstwa (BWA), 1967, 1968, 1971 wystawy zorganizowane przez czasopismo „Nurt”, 1966 wystawa w 30-lecie pracy twórczej; — w Warszawie: 1973 wystawa malarstwa (Kordegarda). Nagrody: 1966 nagroda jubileuszowa MKiS, 1972 nagroda m. Poznania i woj. Poznańskiego. Prace zakupione przez Muzeum Narodowe w Poznaniu, MKiS, WRN oraz inne instytucje i osoby prywatne w kraju i za granicą.

Adres: Poznań, ul. Cegielskiego 8 m. 6

44. Melancholia, Poznań 1970
pap., temp.; 23,5×18;
sygn.: I. Houwalt
45. Jesienny odjazd Amazonek, Poznań 1970 il. 10
pap., temp.; 18×16;
sygn.: I. Houwalt 1970
46. Panneau ze starego parawanu, Poznań 1972
pap., temp.; 22×33;
sygn.: I. Houwalt
47. Upadek czerwonego linoskoczka, Poznań 1973
pap., temp.; 30×19;
sygn.: I. Houwalt
48. Czarny Kwintet, Poznań 1974
pap., temp.; 23×16;
sygn.: I. Houwalt

Leokadia Januszkiewicz

Malarz, grafik, pedagog. Ur. w Wilnie. Studia 1931—36 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie; 1957 dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. 1936 współzałożyciel Spółdzielni Pracy Artystów Wileńskich. Działalność pedagogiczna: przed wojną w szkolnictwie średnim, po wojnie w Liceum Ogólnokształcącym i Liceum Sztuk Plastycznych na Wybrzeżu. Uczestniczy przed wojną w wystawie zorganizowanej dla nauczycieli przez Kuratorium Okręgu Szkolnego w Wilnie. W 1940 — w Wystawie Plastyków Wileńskich w Wilnie. Adres: Gdańsk, ul. Sieroca 5a m. 10

49. Na zatoce, Hel 1938
pap., akw.; 28,5×21;
sygn.: L. Januszkiewicz [L J splecione] 1938
50. Fragment Getta Wileńskiego, Wilno ok. 1939
akwaforta; 31×23,5
51. Sieci rybackie, Orłowo 1957 il. 11
pap., akw.; 22×29;
sygn.: L. Januszkiewicz | 1957.
52. Kutry rybackie, Jastarnia 1969
pap., akw.; 21,5×28,5;
sygn.: L. Januszk
53. Kuter — kompozycja, Jastarnia 1969
pap., akw.; 18×18,5;
sygn.: L. Januszk | Jastarnia

Irena Karpińska

Malarz, grafik, pedagog. Ur. 1901 w Żerocinie na Podlasiu. Studia: 1925—28 w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych w Poznaniu, 1928—33 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Slendzińskiego); 1958 dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Twórczość: malarstwo, grafika artystyczna, scenografia. Działalność pedagogiczna: 1943—39 nauczyciel rysunku w szkolnictwie ogólnokształcącym; 1944—47 współorganizator i dyrektor Miejskiej Szkoły Malarstwa i Przemysłu Artystycznego w Siedlcach; 1947—50 nauczyciel rysunku w Liceum Ogólnokształcącym im. hetm. Żółkiewskiego w Siedlcach; od 1961 nauczyciel wychowania plastycznego w Liceum Ogólnokształcącym im. B. Prusa w Siedlcach. 1946 organizator pierwszego Domu Kultury w Siedlcach. Uczestniczy przed wojną w wystawach młodych plastyków w Wilnie i Lublinie, od 1946 — w wystawach okręgowych, ogólnopolskich i okolicznościowych w Siedlcach, Lublinie, Poznaniu, Warszawie. 1971 wystawa indywidualna w Muzeum Ziemi Podlaskiej w Siedlcach.
Adres: Siedlce, ul. ks. Brzóska 8

54. Rozstrzelani mają głos (z cyklu „Przeciw wojnie”),
Siedlce 1965
monotypia barwna; 39,8×30;
sygn.: Irena Karpińska
55. Obsesja, Siedlce 1966
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Irena Karpińska
56. Centaur, Siedlce 1968 il. 28
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Irena Karpińska
57. Pożegnanie, Siedlce 1969
monotypia barwna; 64,5×49,5;
sygn.: Irena Karpińska
58. Płacz nad umarłym drzewem, Siedlce 1973
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Irena Karpińska

Joanna Karpińska

Malarz, grafik, pedagog. Ur. 1902 w Butryniu (ZSRR). Studia: 1924—29 w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych w Poznaniu, 1929—34 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Slendzińskiego); 1958 dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Twórczość: malarstwo i grafika artystyczna. Działalność pedagogiczna: 1944—47 współorganizator i wykładowca Miejskiej Szkoły Malarstwa i Przemysłu Artystycznego w Siedlcach, 1945—69 nauczyciel rysunku w Liceum Pedagogicznym w Siedlcach. Uczestniczy przed wojną w wystawach młodych plastyków w Wilnie; od 1946 — w wystawach okręgowych, ogólnopolskich, okolicznościowych w Siedlcach, Lublinie, Poznaniu, Warszawie. 1971 wystawa indywidualna w Muzeum Ziemi Podlaskiej w Siedlcach. Adres: Siedlce, ul. ks. Brzóska 8

59. Pierrot, Siedlce 1966
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Joanna Karpińska 1966 r.
60. Kolombina, Siedlce 1966
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Joanna Karpińska 1966 r.
61. Chory ptak, Siedlce 1966 il. 13
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Joanna Karpińska, Siedlce
62. Bukiet II, Siedlce 1971
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Joanna Karpińska 1971 r.
63. Bukiet III, Siedlce 1971
monotypia barwna; 64,6×49,5;
sygn.: Joanna Karpińska 1971 r.

Wanda Krasnodebska — Reicherowa

Malarz. Ur. 1892 w Warszawie. Studia: 1910—12 w Szkole Marii Niedzielskiej w Krakowie i w Knirr-Schule w Monachium, po I wojnie światowej w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie (pracownia prof. E. Trojanowskiego), 1930—39 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Slendzińskiego) i w Paryżu; 1939 dyplom. Uczestniczy w wystawach: 1939 „Grupy Wileńskiej”, Wilno; 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno; po 1949 — w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. Wystawa indywidualna: 1968 Galeria ZPAP, Gdańsk. Adres: Gdańsk, ul. Dębinki 7d

64. Martwa natura, Gdańsk 1961
pł., ol.; 64×84

65. Most i tory, Gdańsk 1964
pł., ol.; 75×70

il. 14

66. Krajobraz, Gdańsk 1966
pł., ol.; 90×120

67. Krajobraz zimowy, Gdańsk 1967
pł., ol.; 100×100

68. Stocznia, most — tory, Gdańsk 1968
pł., ol.; 83×70

Wincenty Lewandowski

Malarz, grafik, rzeźbiarz. Ur. 1909 w Nowogród-
czyźnie, pow. Nieśwież (Białoruś — ZSRR). Studia
w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB
w Wilnie; 1948 dyplom na Wydziale Sztuk Pięk-
nych UMK w Toruniu. Twórczość: malarstwo szta-
lugowe, grafika artystyczna, rzeźba, metaloplastyka.
Od 1946 uczestniczy we wszystkich dorocznych wy-
stawach Okręgu Gdańskiego ZPAP, w licznych wy-
stawach ogólnopolskich i okolicznościowych (War-
szawa, Radom, Sopot i in.), a także w wystawach
zagranicznych (Węgry, NRD, Szwecja). 1970 wy-
stawa indywidualna, BWA, Sopot. Nagrody: 1960
jedna z pierwszych równorzędnych na Wystawie
Krajów Nadbałtyckich p.t. „Bałtyk Morzem Po-
koju”, Sopot; II nagroda na konkursie graficznym
„Malbork w grafice”; II nagroda na konkursie gra-
fiki „Zabytki Gdańska”; wyróżnienie na konkursie
grafiki „Mrongowiusz”. Prace zakupione przez mu-
zea, m. in. Muzeum Narodowe w Gdańsku, Gabinet
Rycin PAN w Gdańsku, MKiS, szereg instytucji oraz
Galerię Malarstwa w Zurychu.
Adres: Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Dubois 2

69. Autoportret, szkic, Gdańsk 1951
pl., ol.; 64×50;
sygn.: W. LEWANDOWSKI
70. Kompozycja czerwona, Gdańsk 1970
pl.; 110×62;
sygn.: W. LEWANDOWSKI 1970
71. Mikołaj Kopernik, Gdańsk 1973
akwaforta; 50×39;
sygn.: W. Lewandowski 1973
72. Głowa córki Barbary, Gdańsk 1966
rzeźba, marmur; wys. 23
73. Patera z orłem, Gdańsk 1974
blacha mosiężna; śr. 50;
sygn.: W. L. napis na otoku: XXX LAT POLSKIEJ
RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

il. 15

Józef Marcinkowski

Malarz, grafik, konserwator, pedagog. Ur. 1909 we wsi Brzękowice, pow. Będzin. 1926—30 praca w kopalni węgla Czeladź. Studia: 1930—35 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Nauczyciel rysunku w okresie wojny i po wojnie. 1946—47 praca dekoratorska w Teatrze Marynarki Wojennej w Gdyni. 1947—71 działalność konserwatorska (malarstwo sztalugowe, ścienne, rzeźba w drzewie polichromowana w PPKZ oraz w Muzeum Pomorskim w Gdańsku. W tym samym czasie praca pedagogiczna (liternictwo) w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku. Przed wojną uczestniczy w wystawach w Wilnie; w 1940 — w Wystawie Plastyków Wileńskich w Wilnie; po wojnie — w wystawach okręgowych oraz ogólnopolskich w Poznaniu i Radomiu. Szereg nagród i zakupów MKiS. Odznaczenia: 1956 Srebrny Krzyż Zasługi; 1970 Złota Odznaka za opiekę nad zabytkami.

Adres: Sopot, ul. Czerwonej Armii 68 m. 5

74. Zmierzch w lesie, Tworog (Śląsk Opolski), 1945 il. 16
pl., ol.; 18,5×24;
sygn.: J. Marcinkowski | 1945.
75. Droga pod lasem, Sopot 1955
pl., ol.; 36×29;
sygn.: J. M. | 1955.
76. Las o wschodzie słońca, Sopot 1955
tekt., ol.; 36×29;
sygn.: J. Marcinkowski 1955
77. Dolina Radości w Oliwie, fragm., Oliwa 1959
pl., ol.; 30×35,5;
sygn.: J. Marcinkowski | 1955
78. Brzeg morza, Sopot 1973
płyta pilśn., ol.; 25×35;
sygn.: J. Marcinkowski | 1973.

Hanna Milewska

Malarz. Ur. w Rachnach Leśnych (Ukraina-ZSRR).
Studia: 1929—36 na Wydziale Sztuk Pięknych USB
w Wilnie (pracownia prof. L. Slendzińskiego); 1936
dyplom. Twórczość: malarstwo (portret, kompozycja),
grafika wystawiennicza i użytkowa, architektura
wnętrz. Współzałożyciel: 1936 Spółdzielni Pracy
Artystów Wileńskich (do wojny prezes Spółdzielni),
1937 „Grupy Wileńskiej”. 1940—41 i 1960—62
praca pedagogiczna. 1947—55 plastyk w Muzeum
Ziemi. 1952—56 realizator Wystaw Objazdowych
Sztuki Ludowej MKiS; 1953—61 doradca do spraw
estetyki wnętrz IMiD; 1956—62 konsultant do spraw
twórczości amatorów w CPARA; 1969—72 instruktor
Ogniska Plastycznego dla malarzy niedzielnych
Wydziału Kultury MRN. Wystawy: 1940 Wystawa
Plastyków Wileńskich; 1960 Międzynarodowa
Wystawa Sztuki Kobiet, Budapeszt; 1962 Festiwal
Plastyki, Sopot; „Warszawa w sztuce”, Warszawa;
1967 „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, Warszawa;
1968 Polska Współczesna Tkanina Artystyczna,
Muzeum Historii Włókiennictwa, Łódź; 1969 „Portret”,
Galeria Sztuki MDM, Warszawa. Uczestniczy
w wystawach Pracowni Doświadczalnej Tkanin,
Warszawa. Wystawy indywidualne: 1955 Salon
SAPR, Warszawa; 1965 Salon ZPAP, Kraków. Nagrody:
1957 II nagroda na konkursie CPLiA. Prace
w zbiorach Muzeum Historii Włókiennictwa w Łodzi
i Muzeum Kultury Fizycznej i Turystyki w Warszawie.

Adres: ul. Sąchocka 3 m. 40

79. Portret Toni, Warszawa 1966
płyta pilśni., ol.; 60×48
80. Portret idącej, Warszawa 1967
płyta pilśni., ol.; 50×39,5
81. Portret lekarki, Warszawa 1969 il. 17
płyta pilśni., ol.; 47×30,5;
sygn.: H. Milewska
82. Dyżur nocny, Warszawa 1972
płyta pilśni., ol.; 55,5×41

Witold Minkiewicz

Malarz, konserwator. Ur. w Wilnie. Studia: od 1924 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Wystawy: 1934, 1936, 1937 Towarzystwa „Niezależnych”. Wilno; 1938 Ogólnopolski Salon, Kraków; 1940 Wystawa Plastyków Wileńskich, Wilno. Od 1946 udział w wystawach Gdańskiego ZPAP. Od 1947 praca konserwatorska w PPKZ w Gdańsku. Adres: Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Karola Marksa 99 m. 1

83. Nad Motławą, Gdańsk 1968
pł., ol.; 41×52;
sygn.: W. Minkiewicz 1968
84. Hanka, Gdańsk 1968
pł., ol.; 39,5×30,5;
sygn.: W. Minkiewicz | 1968
85. Chryzantemy, Gdańsk 1971
pł., ol.; 42,5×35;
sygn.: W. Minkiewicz | 1971
86. Jesień, Gdańsk 1973
pł., ol.; 53×41;
sygn.: W. Minkiewicz 1973
87. Montaż, Gdańsk 1974
pł., ol.; 41,5×52;
sygn.: W. Minkiewicz 1974

il. 18

Barbara Narębska — Dębska

Grafik, pedagog. Ur. 1921 we Włocławku. Studia: 1938—39 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie, 1945—49 na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (katedra prof. J. Hoppena); 1950 dyplom. Od 1961 asystent, adiunkt, a od 1970 docent w Zakładzie Kształtowania Form Plastycznych na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Od 1950 uczestniczy w ogólnopolskich wystawach grafiki, w wystawach „Złotego Grona” w Zielonej Górze i „Porównania” w Sopocie a także w wystawach środowiska toruńskiego. Bierze też udział w ok. 30 międzynarodowych wystawach grafiki m. in.: Biennale Grafiki w Ljublanie, Bradford, Frechen, Buenos Aires, Fredrikstad oraz w ok. 50 wystawach grafiki polskiej w ok. 40 krajach. Nagrody i wyróżnienia na wystawach ogólnopolskich m. in.: III nagroda na III Biennale Grafiki, Kraków; medal na III Międzynarodowym Biennale Grafiki, Frechen — NRD; liczne też nagrody na lokalnych konkursach na grafikę. Odznaczenia: 1955 Złoty Krzyż Zasługi. Prace w zbiorach muzeów polskich i obcych (Kopenhaga, Skopie, Rzym — Watykan, Rostok, Brazylia). Adres: Toruń, ul. Zjednoczenia 28

88. Drohiczyn II, 1970
akwatinta; 32,5×32,5
89. Paczków, 1970
akwatinta; 32,5×32,5
90. Toruń — Ratusz, 1971 il. 19
akwatinta; 32×32
91. Toruń — Sala gotycka, 1972
akwatinta; 33×33
92. Toruńska ulica, 1972
akwatinta; 33×33

Janina Oświecimska — Gołubiew

Malarz. Ur. 1906 w Oszmianie. Studia: 1926—32 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. F. Ruszczyca); 1933 dyplom. Uczestniczy w wystawach: 1937 WTAP, Warszawa; 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno; od 1947 — w wystawach okręgowych oraz Salonach TPSP w Krakowie, w wystawach XX-lecia i XXV-lecia PRL, oraz w licznych wystawach Klubu Akwarelistów: 1968, 1970, 1973 Kraków; 1970 Łódź; 1971 Szczecin; 1972 Nowy Sącz; 1974 Tarnów; 1969 USA-Alabama. Wystawy indywidualne: 1939 Wilno; 1968 Kraków; 1971 Niedzica. Prace w d. zbiorach Uniwersytetu Wileńskiego, w zbiorach PZS na Wawelu, TPSP w Krakowie, Wydziału Kultury i Sztuki m. Krakowa, Gorg Washington Carver Museum w Alabamie — USA.

Adres: Kraków, ul. Jaskółcza 4 m. 1

93. Pejzaż I, Kraków 1968
pap., akw.; 24×34;
sygn.: J. Gołubiewowa
94. Pejzaż II, Kraków 1969
pap., akw.; 32×22;
sygn.: Janina Gołubiew
il. 20
95. Komozycja I, Kraków 1969
pap., akw.; 34×24;
sygn.: J. Gołubiewowa
96. Komozycja II, Kraków 1971
pap., akw.; 50×34;
sygn.: J. Gołubiewowa
97. Kompozycja III, Kraków 1972
pap., akw.; 35×26;
sygn.: J. Gołubiewowa

Adolf Popławski

Malarz, rysownik, pedagog. Ur. 1907 w Wilnie. Studia: 1927—32 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. F. Ruszczyca); 1939 dyplom. 1937 współzałożyciel „Grupy Wileńskiej”. 1937—39 członek Towarzystwa Szerzenia Kultury Sztuk Plastycznych. Przed wojną nauczyciel rysunku w gimnazjum w Lidzie. 1957—69 działalność pedagogiczna w Państwowym Ognisku Plastycznym w Gdyni i w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni-Orłowie; od 1969 prowadzi pracownię malarską w Młodzieżowym Domu Kultury w Sopocie. Udział w wystawach: 1939 „Grupy Wileńskiej”, młodych plastyków wileńskich, Wilno; 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno; 1972 „Gdańsk w Grafice i Rysunku”, Gdańsk. 1969 dwie wystawy indywidualne rysunków: BWA, Gdynia i BWA, Jarosław. Szereg prac zakupionych przez Gabinet Rycin Muzeum w Toruniu i Muzeum w Jarosławiu. Adres: Sopot, ul. Kraszewskiego 35 m. 9

98. Na przedmieściu Gdańska, Gdańsk 1973
pap., tusz, patyk; 30×42;
sygn.: A. P.
99. Nad morzem, Gdańsk 1973
pap., tusz, patyk; 30×42;
sygn.: A. P.
100. Kanał Raduński, Gdańsk 1973
pap., tusz, patyk; 30×42;
sygn.: A. P.
101. W Kamiennym Potoku, Sopot 1973 il. 21
pap., tusz, patyk; 30×42;
sygn.: A. P.
102. Stary dom, Sopot 1973
pap., tusz, patyk; 30×42;
sygn.: A. P.

Olga Prokopowicz — Giczan

Malarz. Ur. 1907 we wsi Polewdany (Litwa-ZSRR).
Studia: 1928—33 na Wydziale Sztuk Pięknych USB
W Wilnie. Twórczość: malarstwo sztalugowe. Przed
wojną bierze też udział w pracach z zakresu malar-
stwa ściennego. Od 1950 pracuje w charakterze pla-
styka w fabryce. Uczestniczy w wystawach: 1940
Plastyków Wileńskich, Wilno; po wojnie — w wy-
stawach organizowanych przez Pałac Sztuki (Meno
rumai) w Muzeum Sztuki i Muzeum Krajoznawczym
w Wilnie; od 1963 — w wystawach organizowanych
przez Towarzystwo Sztuki Litewskiej (LTSR Liadies
Meno Draugija). Od 1969 jest członkiem tego To-
warzystwa.

Adres: LSRR, Vilnius, Partizanu 94 m. 4

103. Autoportret
tekt., ol.; 30×20 il. 22
104. Przed deszczem, Szawle 1971
tekt., ol.; 41×53,5
105. Las wiosną, Wilno 1973
tekt., ol.; 26×36
106. Lato, Wilno 1973
tekt., ol.; 29×35,5
107. Jesień, Wilno 1973
tekt., ol.; 52,5×35,5

Aniela Rewieńska — Józefowiczowa

Malarz. Ur. 1909 w Łunińcu (ZSRR). Studia. 1929-39 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Twórczość: malarstwo sztalugowe, grafika użytkowa, wystawiennictwo. Działalność pedagogiczna: 1937—40 i 1959—72 w szkolnictwie średnim ogólnokształcącym i zawodowym. Podejmuje prace z zakresu malarstwa dla Urzędu Konserwatorskiego w Gdańsku, z zakresu wystawiennictwa dla Muzeum Ziemi i Muzeum Narodowego w Warszawie oraz Muzeum w Radomiu. 1946—50 praca społeczna w oddziałach ZPAP w Gdańsku i Szczecinie. Wystawy: okęgowe i ogólnopolskie m. in.: 1948 Festiwal Plastyki, Sopot; 1954 Ogólnopolska Jubileuszowa Wystawa Zimowa Plastyki, Radom; 1959 II Ogólnopolska Wystawa Plastyki Marynistycznej, Warszawa; 1968 XII Ogólnopolska Wystawa, Warszawa. Wystawy indywidualne: 1950 Klub Artystyczny, Szczecin; 1955 SARP, Warszawa.
Adres: Warszawa, ul. Krasińskiego 28a m. 13

108. Krajobraz z Falent, Warszawa 1962
pl., ol.; 55×46;
sygn.: A. Rewieńska
109. Krajobraz kaszubski, Wdzydze Kiszewskie 1968 il. 23
tekt., ol.; 46×37;
sygn.: A. Rewieńska
110. Kwiaty, Warszawa 1973
pl., ol.; 74×46;
sygn.: A. Rewieńska

Władysława Rogińska

Malarz, grafik. Ur. 1909 w Wilnie. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie; dyplom po wojnie na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Wystawy: 1940 Wystawa Plastyków Wileńskich, Wilno; od 1945 — okęgowe, ogólnopolskie, okolicznościowe, Biennale Grafiki; udział w wystawach zagranicznych (NRD, Holandia, Kanada, Szwecja). Nagrody: III nagroda na II Ogólnopolskim Konkursie Grafiki Marynistycznej. Wieloletnia działalność na polu upowszechnienia sztuki w Domach Kultury i Studium Nauczycielskim w Gdańsku. Szereg prac zakupionych przez MKiS, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Bibliotekę PAN w Gdańsku, różne instytucje i osoby prywatne. Adres: Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Zbyszka z Bogdańca 7

111. Most, Gdańsk 1963
linoryt; 41×59
112. Wieszanie sieci, Gdańsk 1965
linoryt; 55×44
113. Ślady na murze, Gdańsk 1965
linoryt barwny; 58×35
114. Wierzba, Gdańsk 1966
linoryt; 57×35
115. Wydmy, Gdańsk 1968 il. 24
linoryt; 40×25

Bolesław Rogiński

Malarz, grafik. Ur. 1907 w Wilnie. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie, dyplom po wojnie na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Wystawy: 1940 Wystawa Plastyków Wileńskich; od 1945 — okręgowe, ogólnopolskie, okolicznościowe, Biennale Grafiki. 1960—74 udział w wystawach zagranicznych (NRD, Kanada, Szwecja). 1960—74 inicjator i organizator ogólnopolskich konkursów grafiki marynistycznej. Dwukrotny laureat (1950 i 1959) Nagrody Plastycznej m. Gdańska. Odznaczenia m. in.: Złoty Krzyż Zasługi, Medal X-lecia PRL, Medal za zasługi dla Rozwoju Kultury w Gdańsku, Order Stańczyka Zasłużonym Ziemi Gdańskiej. Szereg prac zakupionych przez MKiS, Urząd Wojewódzki w Gdańsku, Muzeum Narodowe w Gdańsku i Szczecinie, Bibliotekę PAN w Gdańsku, różne instytucje i osoby prywatne.

Adres: Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Zbyszka z Bogdańca 7

116. Cyklameny, Gdańsk 1966
linoryt barwny; 40×44
117. Gotyk Gdański, Gdańsk 1968
technika mieszana; 54×43
118. Ulica Mariacka, Gdańsk 1968 il. 25
cynkografia barwna; 49×38
119. Stocznia Gdańska, Gdańsk 1969
cynkografia barwna; 50×38
120. Katedra, Gdańsk 1970
linoryt barwny; 58×41

Stanisław Rolicz

Grafik, pedagog. Ur. 1913 w ZSRR. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie; 1948 dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. 1945—48 wykładowca w Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni; 1950—72 wykładowca i dyrektor Państw. Ogniska Plastycznego w Gdyni. Udział w licznych wystawach: okręgowych, ogólnopolskich, okolicznościowych, międzynarodowych exlibrisu, Biennale Grafiki oraz w wystawach grafiki polskiej za granicą (Moskwa, Stany Zjednoczone, Kanada, Wiedeń, Szkocja, Czechosłowacja, Hamburg). Wystawy indywidualne: 1945 Toruń; 1962 Sopot i Gdynia; 1967, 1970 Gdynia. Liczne nagrody i wyróżnienia za działalność artystyczną m. in.: 1951 nagroda m. Gdyni, 1964 nagroda Ministra KiS, 1966 nagroda WRN w Gdańsku, 1970 nagroda Wydziału Kultury i Sztuki Prezydium WRN w Gdańsku za działalność pedagogiczną w plastyce. Odznaczenia: 1955 Medal X-lecia Polski Ludowej Liczne zakupy prac do zbiorów muzealnych i prywatnych. Adres: Sopot, ul. Paderewskiego 3 m. 2a

121. Bronisław Jamontt — mój profesor, Wilno 1944
miedzioryt; 18,1×16,8;
sygn.: Wilno STR [monogram] 28-VII-1944
122. Ludomir Sleńdziński — mój profesor, Wilno 1944
miedzioryt; 40×20;
sygn.: Wilno STR [monogram] 28-VII-1944
123. Ogruzowanie Kościoła Mariackiego w Gdańsku, Gdy-
nia 1953 il. 33
akwaforta; 28×36;
sygn.: Wilno STR [monogram] 28-VII-1944
124. Wieś na wzgórzu, Gdynia 1957
akwaforta i akwatinta; 24×30;
sygn.: Wilno STR [monogram] 28-VII-1944
125. Wydma morska, Gdynia 1958
miękki werniks i akwatinta; 22×38

Aldona Romanewiczowa

Malarz, konserwator. Ur. 1909 w Warszawie. Studia: 1930—36 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego); 1949 dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Twórczość: malarstwo sztalugowe, ilustracja, wystawiennictwo. Współzałożyciel: 1936 Spółdzielni Pracy Artystów Wileńskich (do 1940 skarbnik Spółdzielni), 1937 „Grupy Wileńskiej”, 1954 Sekcji Konserwacji ZPAP. Działalność społeczna: od 1954 w Zarządzie Głównym ZPAP. Działalność konserwatorska: 1946—50 w Pracowni Konserwacji Malarstwa NDM i OZ MKiS, 1950—58 w Pracowni Konserwacji Malarstwa PPKZ, od 1958 w Pracowni Konserwacji Sztuki Średniowiecznej w Muzeum Narodowym w Warszawie (do 1972 — kierownik Pracowni). Wystawy: 1939 Wystawa „Grupy Wileńskiej”, Wilno; 1940 Wystawa Plastyków Wileńskich, Wilno; 1948 IV Ogólnopolska Wystawa Zimowa Plastyki, Radom. Publikacje: szereg artykułów specjalistycznych z zakresu konserwacji. Odznaczenia: 1955 Medal X-lecia PRL, 1956 Srebrny Krzyż Zasługi, 1973 Kawalerski Krzyż Odrodzenia Polski. Adres: ul. Racławicka 144 m. 26

126. Łańcut I, 1947
tekst., ol.; 34×37
127. Łańcut II, 1947
tekst., ol.; 34×37
128. Martwa natura, Warszawa 1954
pl., ol.; 34×40
129. Babi Jar, 1960
pl., ol.; 35×40
130. Lato, Dęby 1968
pl., ol.; 39×29 il. 27

Michał Siewruk

Malarz, grafik. Ur. 1905 w Warszawie. Studia: 1927-32 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego). 1937 współzałożyciel „Grupy Wileńskiej”. Od 1939 działa w Nieświeżu. 1944—53 nauczyciel rysunku w szkołach średnich. Organizator studium rysunku i malarstwa w Domu Kultury w Nieświeżu. Wystawy: 1937 WTAP, Warszawa; 1939 „Grupy Wileńskiej”, Wilno; liczne wystawy po wojnie m. in.: 1953—69 republikańskiej wystawy, Mińsk; 1955 Wystawa Sztuki BSRR, Moskwa; 1955 Wystawa Okręgowa BSRR, Mińsk; 1957 Białoruska Wystawa Sztuki, Mińsk; 1966 „Na warcie pokoju”, Mińsk; 1968 „50-lecie BSRR”, Mińsk; 1971 Wystawa Praf Graficznych Mińskich Artystów Plastyków, Nieśwież; 1973 „Od Zjazdu do Zjazdu”, Mińsk; 1973 „Na warcie ojczyzny”, Mińsk. Prace w zbiorach Muzeum Sztuki w Mińsku.

Adres: BSRR, Nieśwież, ul. Sadowa 26

131. Nasturcje, Nieśwież 1961
pł., ol.; 56×114
132. Śniadanie, Nieśwież 1966
pł., ol.; 99×119
133. Dziewczeta, Nieśwież 1966 il. 28
pł., ol.; 85×103
134. Babcia z wnuczką, Nieśwież 1968
pł., ol.; 97×52
135. Martwa natura z gazetą, Nieśwież 1972
pł., ol.; 63,5×57

Ludomir Sleńdziński

Malarz, rysownik, rzeźbiarz, pedagog. Ur. 1889 w Wilnie. Studia: 1909—1916 w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu; 1916 dyplom. 1920 współzałożyciel Wileńskiego Towarzystwa Artystów Plastyków (do wybuchu wojny prezes Towarzystwa). Od 1924 liczne podróże do Włoch, 1927—28 podróże do krajów Europy oraz na Bliski Wschód. 1925—39 profesor na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (kierownik Pracowni Malarstwa Monumentalnego), 1929—39 dziekan Wydziału. 1945—60 profesor Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej (kierownik Katedry Rysunku), 1948—56 prorektor i rektor uczelni. Twórczość: malarstwo sztalugowe (portret, kompozycja figuralna), płaskorzeźba i rzeźba pełna, malarstwo monumentalne (projekty i realizacje: 1923—34 plafon w Urzędzie Rady Ministrów, 1929 I nagroda w konkursie na dekorację sali obrad Sejmu, 1937 I nagroda w konkursie na plafon w sali balowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych, 1937—38 malowidła ściennie w gmachu PKO i BGK w Wilnie). Uczestniczy w ok. 100 wystawach krajowych (wystawy WTAP, Stowarzyszenia „Rytm” i in.), w wystawach zagranicznych, m. in. w wystawach sztuki polskiej w licznych centrach europejskich (Włochy, Francja, Austria, Niemcy, ZSRR, Czechosłowacja, Belgia, Holandia, Dania, Szwecja, Norwegia, Węgry, Grecja i in.) oraz wystawach międzynarodowych w Stanach Zjednoczonych (Nowy Jork, Pittsburgh, Baltimore, St. Louis, San Francisco). Wystawy indywidualne: 1925 ZZPAM, Warszawa; 1927 TPSP, Kraków; 1933 IPS, Warszawa;

1950 ZPSP, Kraków; 1957, 1962 BWA, Kraków, 1960 CBWA, Warszawa; 1968 BWA, Kraków; Nowy Sącz; BWA Tarnów; 1968 (rysunki), Klub Politechniki, Kraków; 1972 Wystawa Jubileuszowa, Muzeum Okręgowe, Białystok, 1973 Wystawa Jubileuszowa, Muzeum Narodowe, Warszawa. Liczne nagrody za dzieła malarskie w okresie międzywojennym. Odznaczenia: 1934 Krzyż Komandorski orderu Polonia Restituta, 1937 Krzyż Komandorski Łotewskiego orderu Trzech Gwiazd, 1950 Złoty Krzyż Zasługi, 1954 Sztandar Pracy, 1955 Medal X-lecia PRL, 1959 Złota odznaka m. Krakowa.

136. Zielarka, Kraków 1971
 pł., ol.; 150×46;
 sygn.: 1971 R Zielarka Ludomir Słędziński
137. Portret córki Julitty, Kraków 1972 il. 29
 pł., ol.; 41×35
138. Portret Maryli Rogalewicz, Kraków 1973
 pł., ol.; 65×40;
 sygn. pionowo: LVDOMIR SŁĘDZIŃSKI MARYLA
 1973
139. Portret żony, Kraków 1973
 pł., ol.; 90×45;
 sygn. pionowo: LVDOMIR SŁĘDZIŃSKI PORTRET
 ŻONY TERESY 1973
140. Pasjans (Portret Heleny Dobrowolskiej), Kraków 1974
 pł., ol.; 80×80;
 sygn. pionowo: LVDOMIR SŁĘDZIŃSKI 1974

Tadeusz Stulgiński

Rzeźbiarz. Ur. 1910 w Hapsaal (Estonia — ZSRR).
Studia: 1931—35 na Wydziale Sztuk Pięknych USB
w Wilnie; 1935—39 w ASP w Warszawie; 1955
dyplom w ASP w Krakowie. Działalność pedago-
giczna: 1948—50 wykładowca na Wydziale Archi-
tektury Wnętrz PWSSP w Krakowie, od 1950
adiunkt Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie, obec-
nie starszy wykładowca. Udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Realizacja licznych projek-
tów, m. in.: 1946 medalion Tadeusza Kościuszki na
Rynku Głównym, Kraków; 1958 kompozycja figu-
ralna „Przeciw wojnie”, Park Kultury, Chorzów;
fryz dekoracyjny, Szpital im. Narutowicza, Kra-
ków; 1964 popiersie Adama Polewki w szkole jego
imienia, Kraków; portret rektora prof. Budryka,
AGH Kraków; fiugra Bartosza Głowackiego dla
jednostki wojskowej jego imienia. Nagrody: 1957
I nagroda i realizacja w konkursie na Pomnik Ta-
deusza Kościuszki do Proszowic. Wyróżnienia w kon-
kursach: 1948 na Pomnik Adama Mickiewicza,
Poznań i na Godło Państwowe (zakup); na Pomnik
Wdzięczności, Kraków. Odznaczenia: dwukrotny
Złoty Krzyż Zasługi; Złota Odznaka ZNP za pracę
społeczną.

Adres: Kraków, ul. Kingi 11 m. 8

141. Tors, Kraków 1954
ceramika; wys. 40;
sygn.: Stulgiński
142. Pacyfiści, Kraków 1970
techn. mieszana; 38×38;
sygn.: Stulgiński Tad 1970
143. Dziewczynka z grantatem, Kraków 1970
ceramika; wys. 28;
sygn.: St
144. Świecznik wietnamski, Kraków 1971
ceramika; wys. 47
145. Zaduma, akt siedzący, Kraków 1971
szamot; wys. 30;
sygn.: Stulgiński

Maria Suchocka—Eydrygiewicz

Malarz, pedagog. Ur. 1905 w Rogówku na Wileńszczyźnie. Studia: 1928—33 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego); 1950 dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Twórczość: malarstwo sztalugowe, przed wojną praca w zakresie wystawiennictwa. Działalność pedagogiczna: 1933—39 w szkolnictwie średnim, 1946—1970 w szkolnictwie zawodowym oraz w Liceum Sztuk Plastycznych, Gdynia-Orłowo. 1933—39 członek Wileńskiego Towarzystwa Szerzenia Kultury Sztuk Plastycznych i uczestnik wystaw organizowanych przez Towarzystwo w Wilnie i Warszawie. Uczestniczy w wystawach: 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno, a od 1946 w wystawach okręgowych, ogólnopolskich, okolicznościowych i zagranicznych (Włoch, NRD, Jugosławia, Węgry). Szereg wyróżnień. Prace zakupione przez muzea, różne instytucje i osoby prywatne.
Adres: Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Jaśkowa-Dolina 46 m. 2

146. Krajobraz „Sieci”, Brzeźno 1952 il. 31
pł., ol.; 78×80;
sygn.: M. Eydrygiewicz
147. Krajobraz „Orłowo”, Orłowo 1958
pł., ol.; 70×80;
sygn.: M. Eydrygiewicz
148. Martwa natura z jarzynami, Gdańsk 1962
pł., ol.; 80×100;
sygn.: M. Eydrygiewicz
149. Martwa natura z pomarańczami, Gdańsk 1964
pł., ol.; 40×50;
sygn.: M. Eydrygiewicz
150. Rybacy, Gdańsk 1967
pł., ol.; 80×100;
sygn.: M. Eydrygiewicz

Bronisław Tomecki

Malarz, grafik, pedagog. Ur. 1905 w Sosnowcu. Studia: 1926—30 w Szkole Sztuk Zdobniczych w Poznaniu, 1930—35 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Twórczość: głównie w zakresie grafiki artystycznej. 1930—73 działalność pedagogiczna. Od 1928 udział w ok. 140 wystawach krajowych i zagranicznych (Anglia, Francja, Włochy, NRD, Węgry, Dania, Monaco, Związek Radziecki, Bułgaria, Czechosłowacja i in.). Wiele wystaw indywidualnych (ponad 100) w kraju (Warszawa, Szczecin, Radom, Lublin, Białystok) i za granicą (Praga, Sofia, Londyn, Paryż, Kopenhaga, Berlin oraz Krym i Kaukaz). Nagrody: 1951 I miejsce na Ogólnokrajowej Wystawie Nauczycieli Plastyków, członków ZPAP; 1955 II nagroda Ministra Oświaty na Wystawie Okręgu Warszawskiego ZNP; 1965 medal na II Biennale Exlibrisu Współczesnego, Malbork; 1968, 1971, 1973 nagrody Ministra Kis; 1969 dyplom CBWA; 1970 dyplom, Monte Carlo (Monaco); 1971 dyplom na Międzynarodowej Wystawie Malarstwa, Deauville (Francja); 1973 Dyplom Honorowy, Holstebro (Dania), Odznaczenia m. in.: 1964 Odznaka Tysiąclecia; 1964 Złota Odznaka ZNP; 1968 Zasłużony Działacz Kultury; 1972 Złota Odznaka Honorowa TPPR; 1973 Złoty Krzyż Zasługi. Liczne zakupy prac. Adres: Warszawa, ul. Zakopiańska 32

151. Warszawa — Zapiecek, Warszawa 1954
litografia barwna; 31×22
152. Zakopane — Myślenickie Turnie, Warszawa 1963 il. 32
linoryt; 31×50
153. Warszawski gotyk, Warszawa 1965
linoryt; 56×26
154. Siedlce — architektura miejska, Warszawa 1968
linoryt barwny; 33,5×43,5
155. Fragment Warszawy, Warszawa 1973
pl., ol.; 68×75;
sygn.: BJ. Tomecki

Weronika Wawryn

Malarz, pedagog. Ur. 1908 w Płoskiem, pow. Zamość. Studia: 1928—33 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego). Praca pedagogiczna po studiach i po wojnie w szkolnictwie średnim ogólnokształcącym, od 1955 w Liceum Sztuk Plastycznych w Zamościu. 1962 udział w wystawie plastyków w Zamościu.
Adres: Zamość, ul. Róży Luksemburg 74 m. 7

156. Krajobraz z Zamościa, 1956
tekt., ol.; 30×30
157. Krajobraz z Łąka Zdroju, 1960
pł., ol.; 45×55
158. Martwa natura z dynią, Zamość 1973 il. 33
pł., ol.; 55×45

Krystyna Wróblewska

Grafik, pedagog. Ur. w Warszawie. Studia: 1931–36 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego i prof. J. Hoppena) oraz w Paryżu; 1937 dyplom. Współzałożyciel: 1937 „Grupy Wileńskiej”, 1946 grupy „Dziewięciu Grafików”, do 1960 przewodniczący tej grupy. Profesor na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej (kierownik Zakładu Katedry Rysunku, i v-dyrektor Instytutu). Wystawy: 1939 Wystawa „Grupy Wileńskiej”, Wilno; 1940 Wystawa Plastików Wileńskich, Wilno; od 1946 wystawy „Dziewięciu Grafików”, ogólnopolskie wystawy grafiki, międzynarodowe Biennale Grafiki, międzynarodowe wystawy exlibrisu i in. Od 1954 udział w 70-ciu wystawach zagranicznych grafiki polskiej w różnych miastach Europy, Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych krajach Ameryki oraz w Iranie. Wystawy indywidualne: 1957–62 w Krakowie, Warszawie, Wrocławiu, Toruniu, Grudziądzu, Kielcach, Zamościu, Zakopanem; 1965–70 w Nowej Hucie, Krakowie, Toruniu, Wrocławiu, Olsztynie; 1971–73 w Krakowie. Liczne nagrody i wyróżnienia m. in.: 1966, 1973 nagrody indywidualne II stopnia Ministra Szkolnictwa Wyższego; 1971 srebrny medal na Międzynarodowym Biennale Exlibrisu. Odznaczenia: 1955 Medal X-lecia PRL; 1970 Złoty Krzyż Zasługi; 1973 Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski; 1973 Laureat m. Krakowa. Prace w muzeach polskich i obcych oraz zbiorach prywatnych. Adres: Kraków, ul. Kazimierza Wielkiego 3 m. 27

159. Drwale, Kraków 1963
drzeworyt; 35×25

160. Ziemia, Kraków 1967
drzeworyt; 31,5×23

161. List, Kraków 1968
drzeworyt, 28×20

162. Rzeka, Kraków 1969
drzeworyt; 28,5×20,2

163. Muzyka Jana Sebastiana, Kraków 1969
drzeworyt; 31,5×24,5

il. 34

Stanisław Żukowski

Grafik. Ur. 1911 w Wilnie. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Twórczość: grafika artystyczna. 1937 współzałożyciel „Grupy Wileńskiej”. Uczestniczy w licznych wystawach krajowych i zagranicznych oraz konkursach. Nagrody i wyróżnienia, m. in.: 1959 nagroda na Międzynarodowej Wystawie „Bałtyk w grafice”; 1969 wyróżnienie Ministra KiS na IV Ogólnopolskiej Wystawie Grafiki; na Ogólnopolskim Konkursie na Grafikę Artystyczną w Łodzi; 1962, 1970, 1973 wyróżnienia na ogólnopolskich konkursach grafiki marynistycznej. Laureat Nagrody Plastycznej m. Gdańska. Prace w zbiorach muzeów polskich oraz Biblioteki PAN w Gdańsku.

Adres: Gdańsk, ul. H. Sawickiej 10

164. Rybak, Gdańsk 1965
mezzotinta; 37×27,5

il. 35

165. Rybaka na morzu, Gdańsk 1968
mezzotinta; 37×27,5

166. Na pokładzie, Gdańsk 1970
mezzotinta; 32,5×50

167. Sieci, Gdańsk 1972
mezzotinta — sucha igła; 32,5×50

168. Powrót z połowu, Gdańsk 1973
mezzotinta — sucha igła; 32,5×50

Piotr Żyngiel

Malarz, konserwator, pedagog. Ur. 1898 w Dokrzych na Wileńszczyźnie. Studia: 1921—27 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. F. Ruszczyca). Twórczość w zakresie malarstwa sztalugowego i projektowania wnętrz. 1937—39 członek Towarzystwa „Niezależnych” w Wilnie oraz Towarzystwa Szerzenia Kultury Sztuk Plastycznych w Wilnie. Do 1944 praca pedagogiczna w szkolnictwie zawodowym. Od 1946 działalność konserwatorska: 1948—59 główny konserwator i kierownik PPKZ w Gdańsku. Uczestniczy przed wojną w wystawach Tow. „Niezależnych”; w 1940 — w Wystawie Plastyków Wileńskich w Wilnie; po wojnie — w wystawach okręgowych, ogólnopolskich, okolicznościowych w Lublinie, Gdańsku, Krakowie, Sopocie, Katowicach. 1971 Jubileuszowa Wystawa indywidualna w Gdańsku. Nagrody m. in.: 1945 I nagroda równorzędna Wojewody na Dorocznym Salonie Okręgowym, Lublin; 1946 I nagroda równorzędna WRN na Dorocznym Salonie Okręgowym, Lublin; 1951 dyplom odznaczony wyróżnieniem na Wystawie 1-szo Majowej, Sopot. Odznaczenia: 1956 Złoty Krzyż Zasługi; 1962 Honorowa Odznaka za zasługi dla m. Gdańska; 1971 Odznaka XX-lecia PPKZ. Prace zakupione przez MKiS, różne instytucje oraz osoby prywatne.
Adres: Gdańsk, ul. Śniadeckich 27 m. 7

169. Krajobraz — Kolonia Kolejowa, Wilno 1941
tekt., ol.; 25,5×39,5;
sygn.: P. Żyngiel.
170. Remontowa Stocznia Gdańska, Gdańsk 1949 il. 36
pł., ol.; 38×60;
sygn.: P. Żyngiel.
171. Tama — Puzkarnia (wspomnienie z Wileńszczyzny),
Gdańsk 1970
pł., ol.; 59,5×80,5;
sygn.: P. Żyngiel.
172. Stodoła na Wileńszczyźnie, Gdańsk 1970
pł., ol.; 34,5×54;
sygn.: P. Żyngiel.
173. Kwiaty, Gdańsk 1970
pł., ol.; 41×33;
sygn.: P. Żyngiel.

Helena Żyrmont—Korklińska

Malarz. Ur. 1900 w Samarze (ZSRR). Studia: 1925-1930 na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie. Udział w wystawach: 1940 Plastyków Wileńskich, Wilno; po 1945 w okręgowych, ogólnopolskich, okolicznościowych, marynistycznych oraz na Międzynarodowych Targach w Lipsku. Wystawa indywidualna w Gdańsku. Prace zakupione przez MKiS oraz inne instytucje, a także do zbiorów prywatnych w NRD i Kanadzie.

Adres: Gdańsk, ul. Śniadeckich 27 m. 2

ILUSTRACJE

174. Portret artysty, Gdańsk 1956
pl., ol.; 42×32
175. Nastolatka, Gdańsk 1960
pl., ol.; 47×39
176. Andrzejek, Gdańsk 1962
pl., ol.; 36×28
177. Motyw z Gdańska, Gdańsk 1965 il. 37
pl., ol.; 72×54
178. Port we Władysławowie, Gdańsk 1971
pl., ol.; 65×73

ILUSTRACJE

1.	H. Bielecka-Gwiazdowska	„Baśń o Zamku Golubskim”	Kat. nr 5
2.	H. Bodzińska	„Bukiet”	Kat. nr 10
3.	H. Bolińska-Gloksin	„Kwiaty”	Kat. nr 13
4.	I. Borowska	„Okolice Szczaworyża”	Kat. nr 18
5.	P. Bukowska	„Maska”	Kat. nr 23
6.	R. Farbisz-Kijankowa	„Burza”	Kat. nr 24
7.	R. Gintyllówna	„Aleja w parku”	Kat. nr 31
8.	T. Godziszewski	„Odpoczynek”	Kat. nr 38
9.	B. Houwalt	„Fragment parku, Wolsztyn”	Kat. nr 41
10.	I. Houwalt	„Jesienny odjazd Amazonek”	Kat. nr 45
11.	L. Januszkiewicz	„Sieci rybackie”	Kat. nr 51
12.	I. Karpińska	„Ceptaur”	Kat. nr 56
13.	J. Karpińska	„Chory Ptak”	Kat. nr 61
14.	W. Krasnodebska — Reicherowa	„Most i tony”	Kat. nr 65
15.	W. Lewandowski	„Autoportret”	Kat. nr 69
16.	J. Marcinkowski	„Zmierch w lesie”	Kat. nr 74
17.	H. Milewska	„Portret lekarki”	Kat. nr 81
18.	W. Minkiewicz	„Nad Motławą”	Kat. nr 83
19.	B. Narębska-Dębska	„Ratusz”	Kat. nr 90
20.	J. Oświęcimska-Golubiew	„Pejzaż II”	Kat. nr 94
21.	A. Popławski	„W Kamiennym Potoku”	Kat. nr 101
22.	O. Prokopowicz-Giczan	„Autoportret”	Kat. nr 103
23.	A. Rewieńska-Józefowiczowa	„Krajobraz kaszubski”	Kat. nr 109
24.	W. Rogińska	„Wydmy”	Kat. nr 115
25.	B. Rogiński	„Gdańsk, ulica Mariacka”	Kat. nr 118
26.	S. Rolicz	„Odgruzowanie Kościoła Mariackiego w Gdańsku”	Kat. nr 123
27.	A. Romanowiczowa	„Lato”	Kat. nr 130
28.	M. Siewruk	„Portret wiejskiej dziewczyny”	Kat. nr 131
29.	L. Słędziński	„Dziewczęta”	Kat. nr 133
30.	T. Stulgiński	„Portret córki Julity”	Kat. nr 137
31.	M. Suchocka-Eydrygiewicz	„Tors”	Kat. nr 141
32.	B. Tomecki	„Sieci”	Kat. nr 146
33.	W. Wawryn	„Myślenickie Turnie”	Kat. nr 152
34.	K. Wróblewska	„Martwa natura z dynią”	Kat. nr 158
35.	S. Żukowski	„Ziemia”	Kat. nr 160
36.	P. Zyngiel	„Rybak”	Kat. nr 164
37.	H. Żyrmont-Korklińska	„Remontowa Stocznia Gdańska”	Kat. nr 170
38.	H. Żyrmont-Korklińska	„Motyw z Gdańska”	Kat. nr 177

Rozwiązanie skrótów

AGH	Akademia Górniczo — Hutnicza
ASP	Akademia Sztuk Pięknych
BGK	Bank Gospodarstwa Krajowego
BSRR	Białoruska Socjalistyczna Republika Rad
BWA	Biuro Wystaw Artystycznych
CBWA	Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
CPLiA	Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego
CPRA	Centralna Poradnia Ruchu Amatorskiego przy Ministerstwie Kultury i Sztuki
IMiD	Instytut Matki i Dziecka
IPS	Instytut Propagandy Sztuki
KUL	Katolicki Uniwersytet Lubelski
MKiS	Ministerstwo Kultury i Sztuki
MON	Ministerstwo Obrony Narodowej
MRN	Miejska Rada Narodowa
NDM i OZ	Naczelna Dyrekcja Muzeów i Ochrony Zabytków
PAN	Polska Akademia Nauk
PIRR	Państwowy Instytut Robót Ręcznych
PPKZ	Państwowe Pracownie Konserwacji Zabytków
PWSSP	Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych
PZS	Państwowe Zbiory Sztuki
SARP	Stowarzyszenie Architektów Polskich
SHS	Stowarzyszenie Historyków Sztuki
TPSP	Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych
UMK	Uniwersytet Mikołaja Kopernika
USB	Uniwersytet Stefana Batorego
WRN	Wojewódzka Rada Narodowa
WTAP	Wileńskie Towarzystwo Artystów Plastyków
ZNM	Związek Nauczycielstwa Polskiego
ZPAP	Związek Polskich Artystów Plastyków
ZZPAM	Związek Zawodowy Polskich Artystów Malarzy

H. BIELECKA — GWIAZDOWSKA
Baśń o Zamku Golubskim
Kat. nr 5

H. BODZINSKA
Bukiet
Kat. nr 10

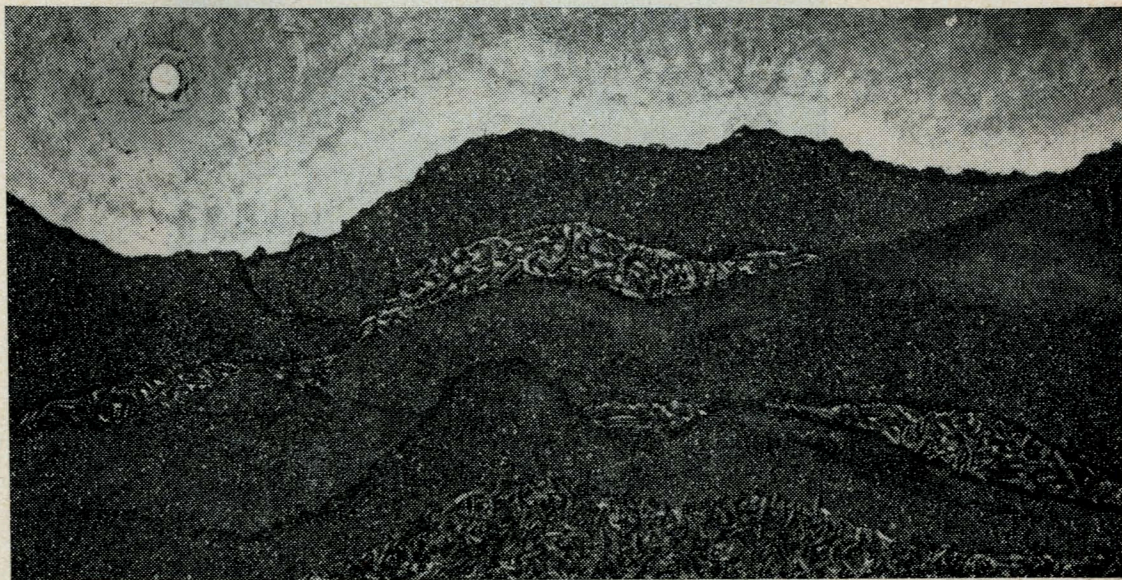
H. BOLIŃSKA — GLOKSIN
Kwiaty
Kat. nr 13

11. 11. 1951

J. BOROWSKA
Okolice Szczaworyża
Kat. nr 18

NEW YORK
JAN 10 1910

P. BUKOWSKA
Maska

Kat. nr 23

APRIL 1954 - 1954
1954 - 1954

R. FARBISZ — KIJANKOWA
Burza

Kat. nr 24

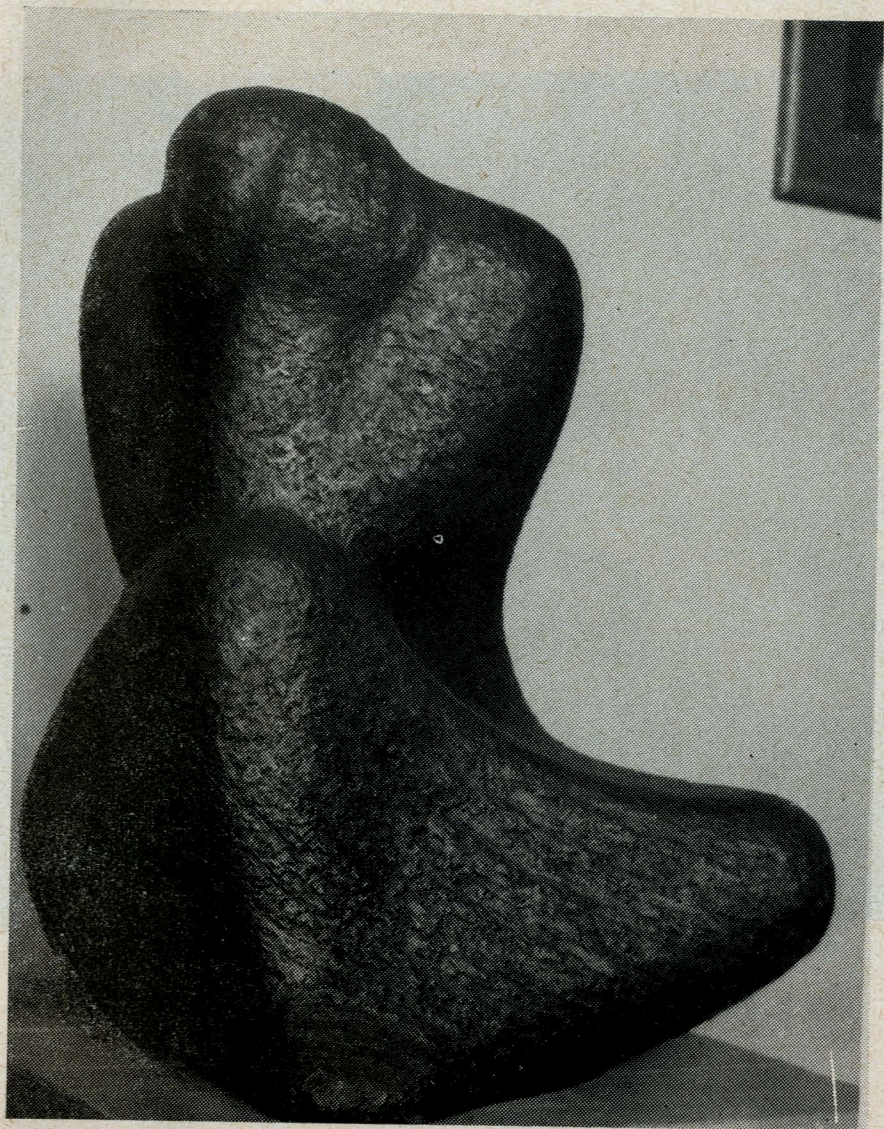

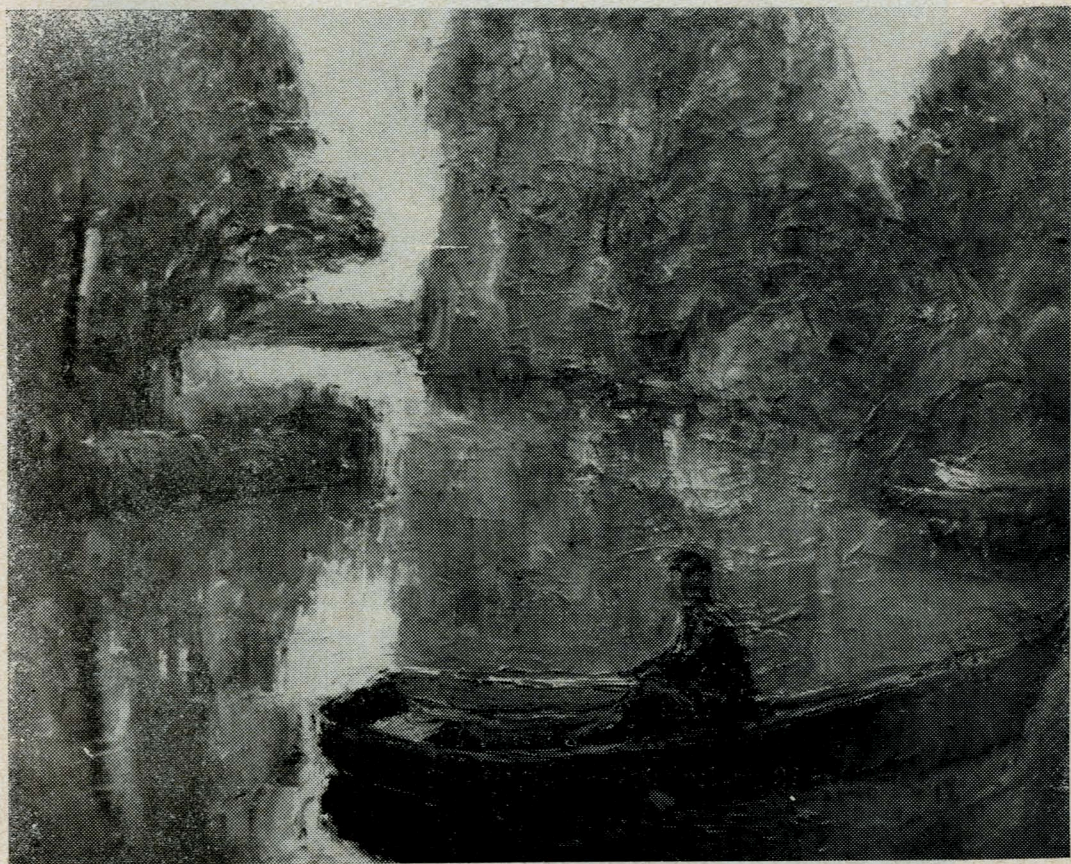
R. GINTYLLÓWNA
Aleja w parku
Kat. nr 31

T. GODZISZEWSKI
Odpoczynek
Kat. nr 38

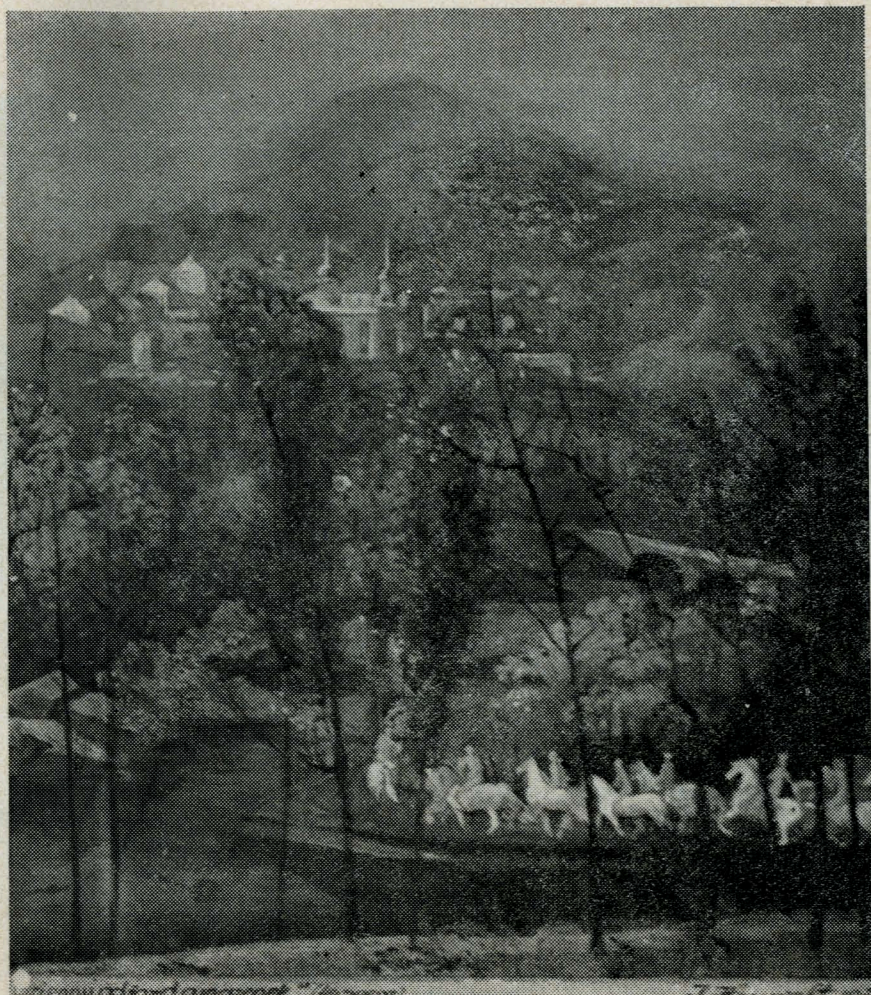

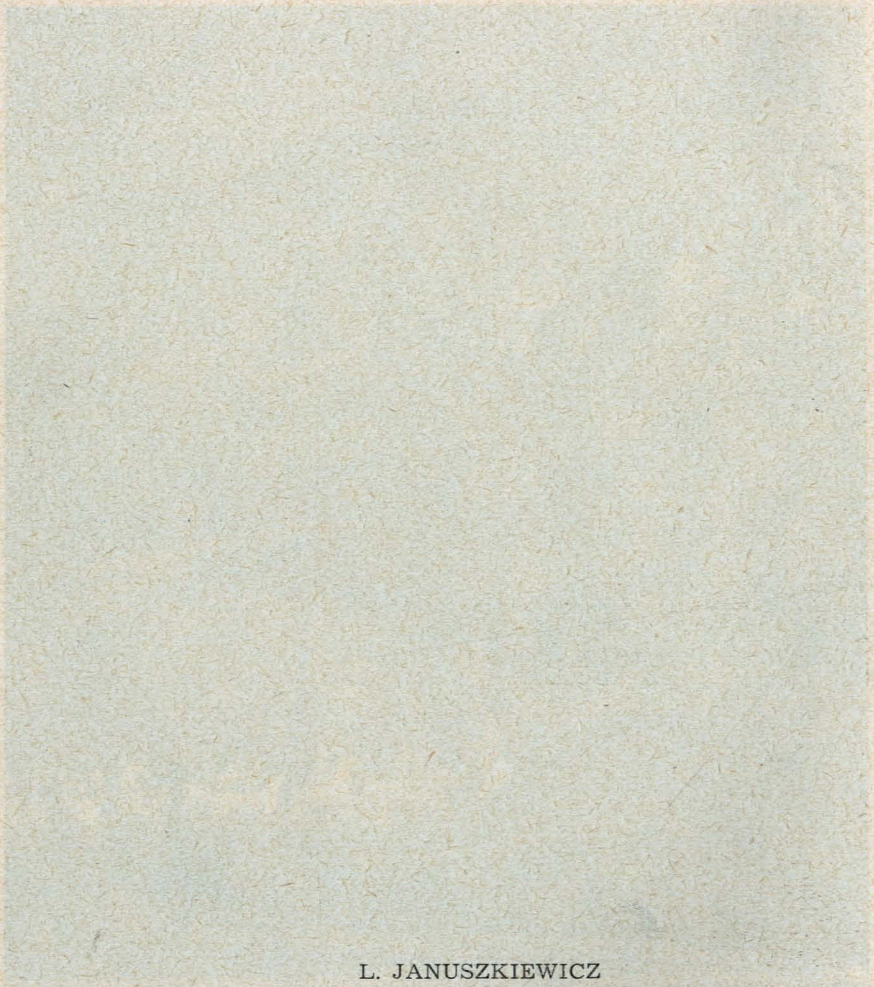
B. HOUWALD
Fragment parku, Wolsztyn
Kat. nr 41

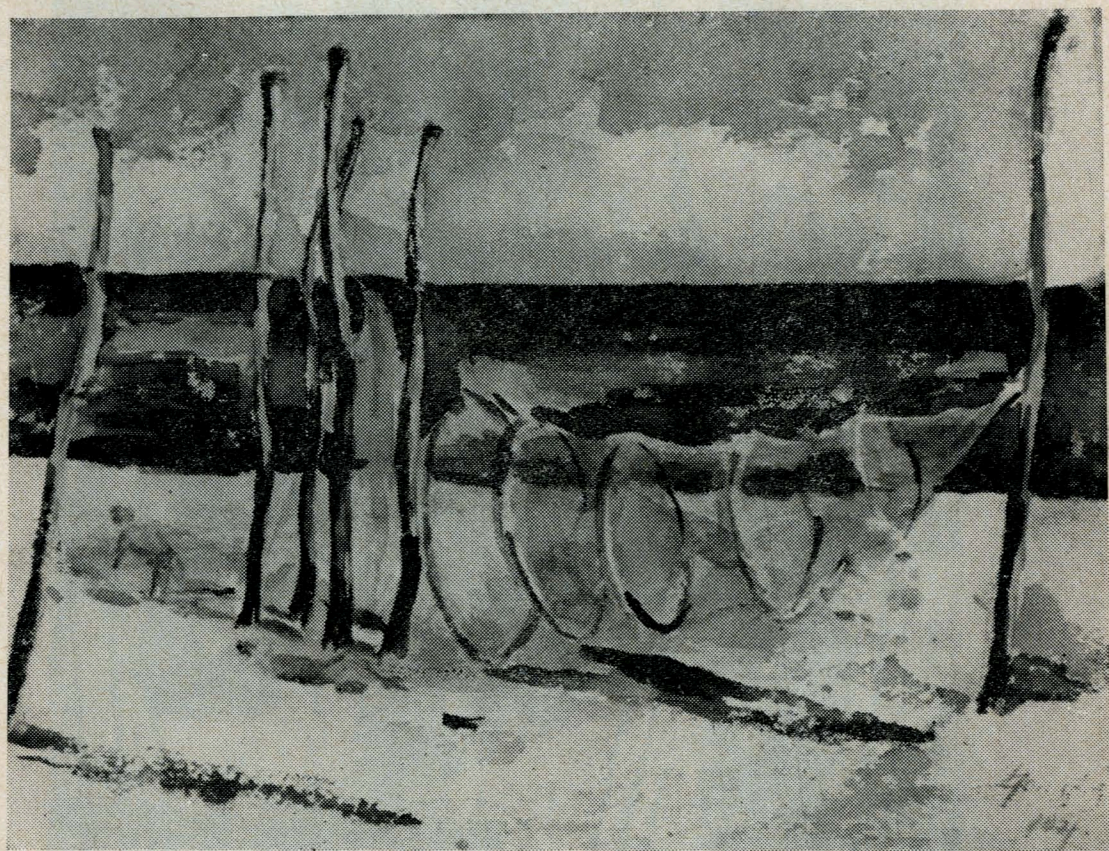

J. HOUWALD
Jesienny odjazd Amazonek
Kat. nr 45

L. JANUSZKIEWICZ
Sieci rybackie
Kat. nr 51

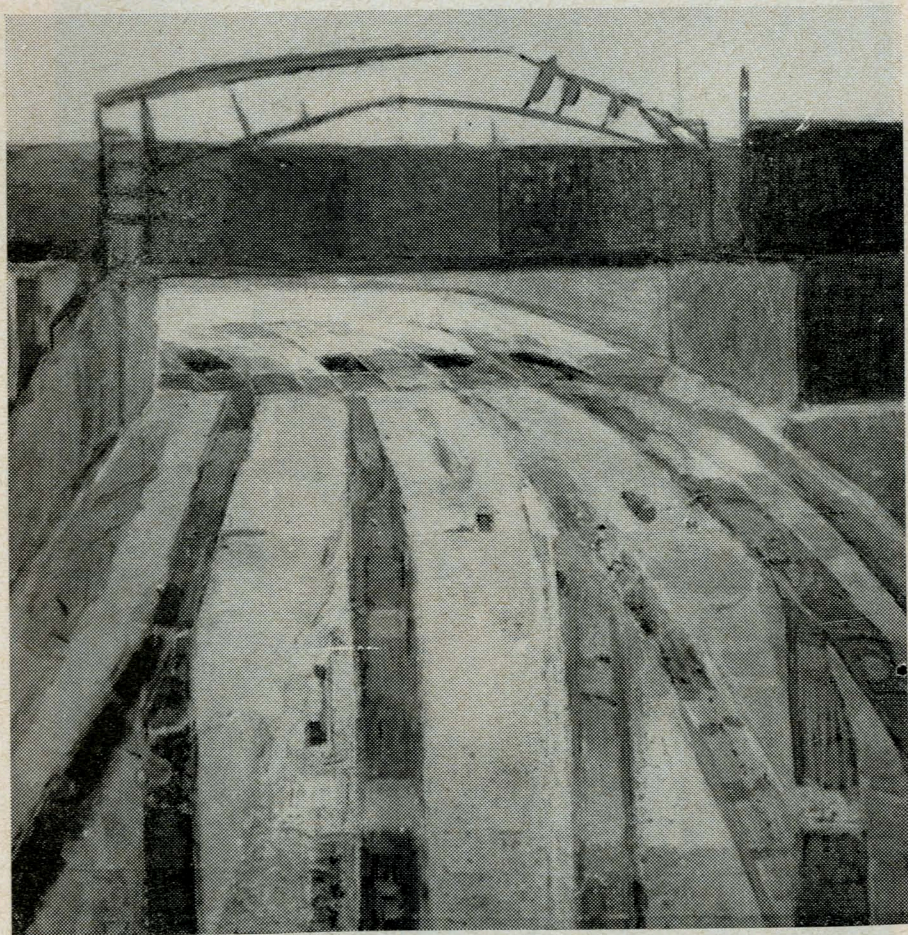
I. KARPIŃSKA
Centaur
Kat. nr 56

J. KRPIŃSKA
Chory ptak
Kat. nr 61

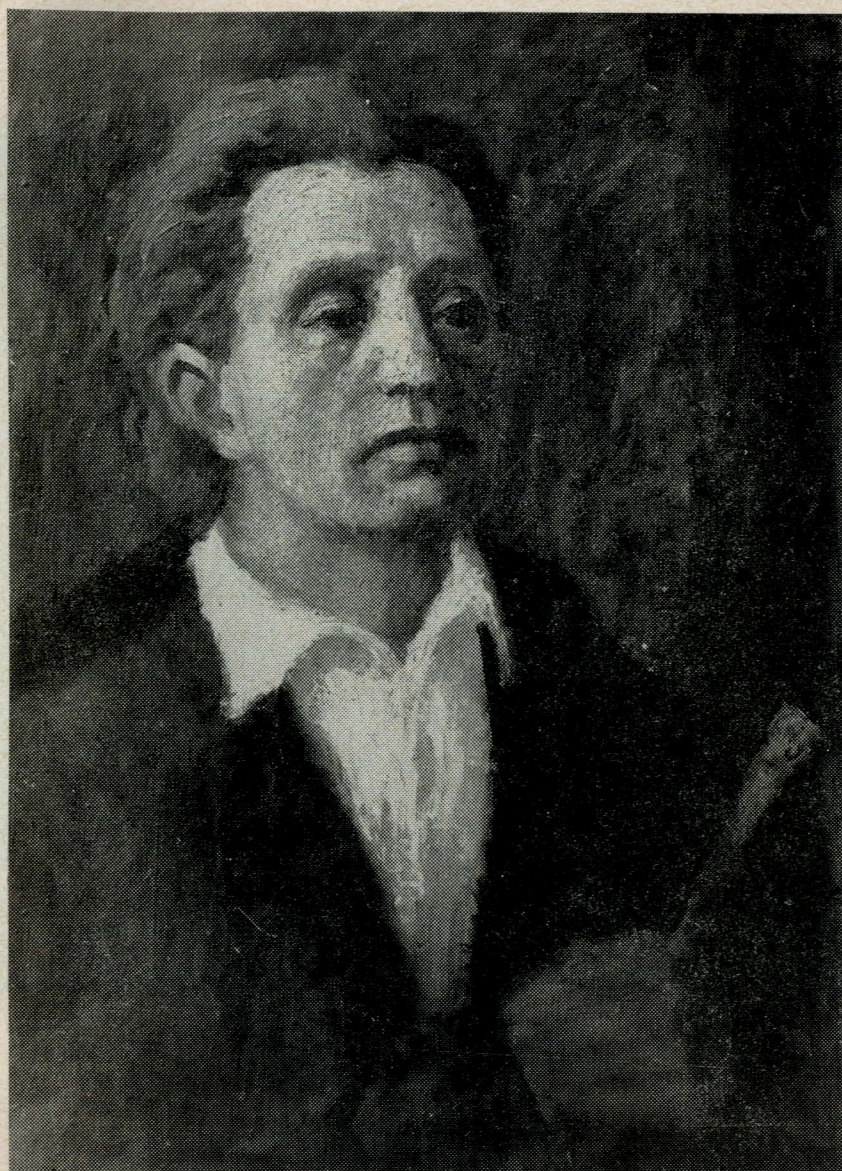

W. KRASNODEŃSKA — REICHEROWA
Kat. nr 65
Most i tory

W. LEWANDOWSKI
Autoportret
Kat. nr 69

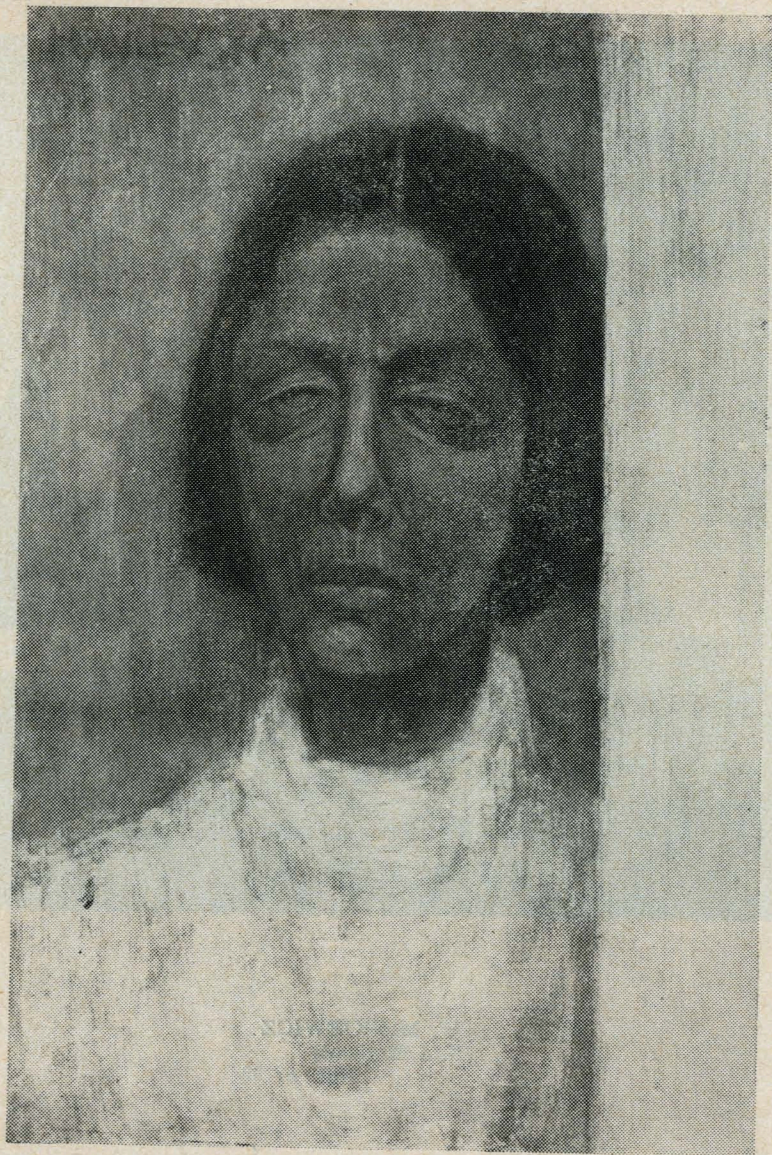

J. MARCINKOWSKI
Zmierzch w lesie
Kat. nr 74

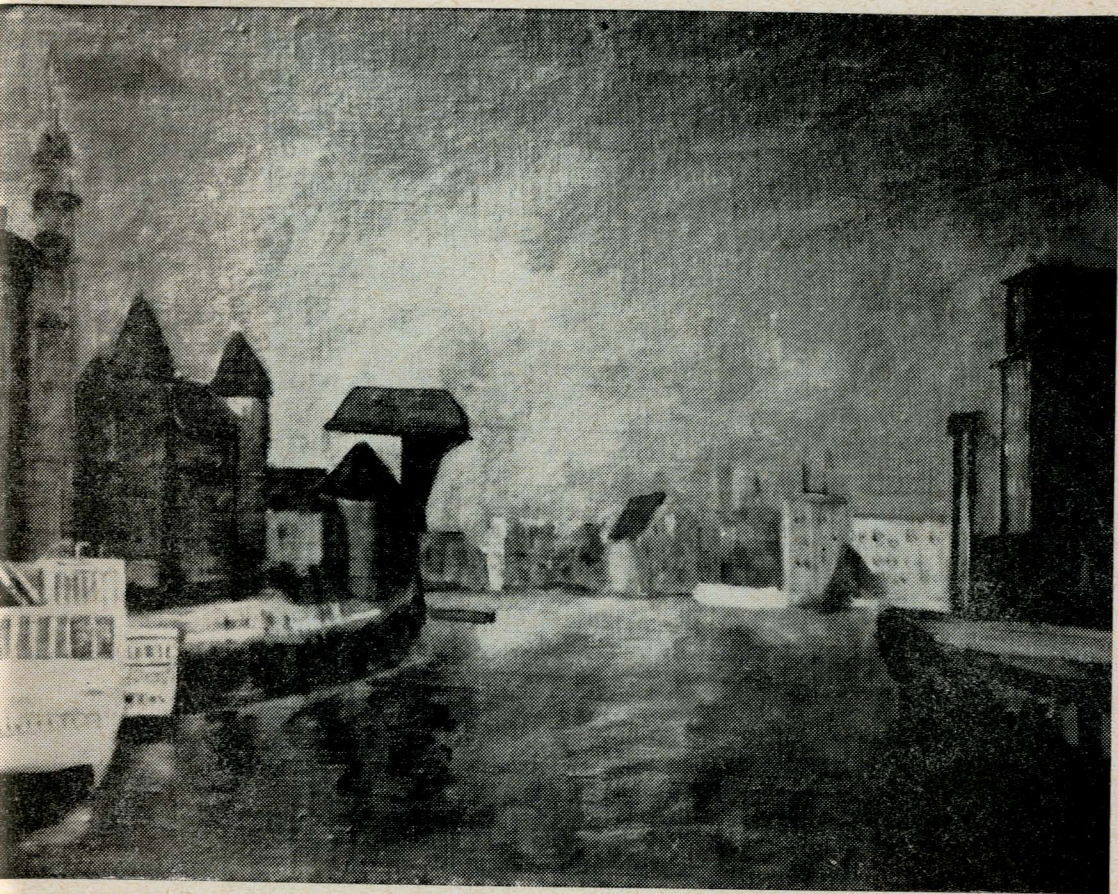

H. MILEWSKA
Portret lekarki
Kat. nr 81

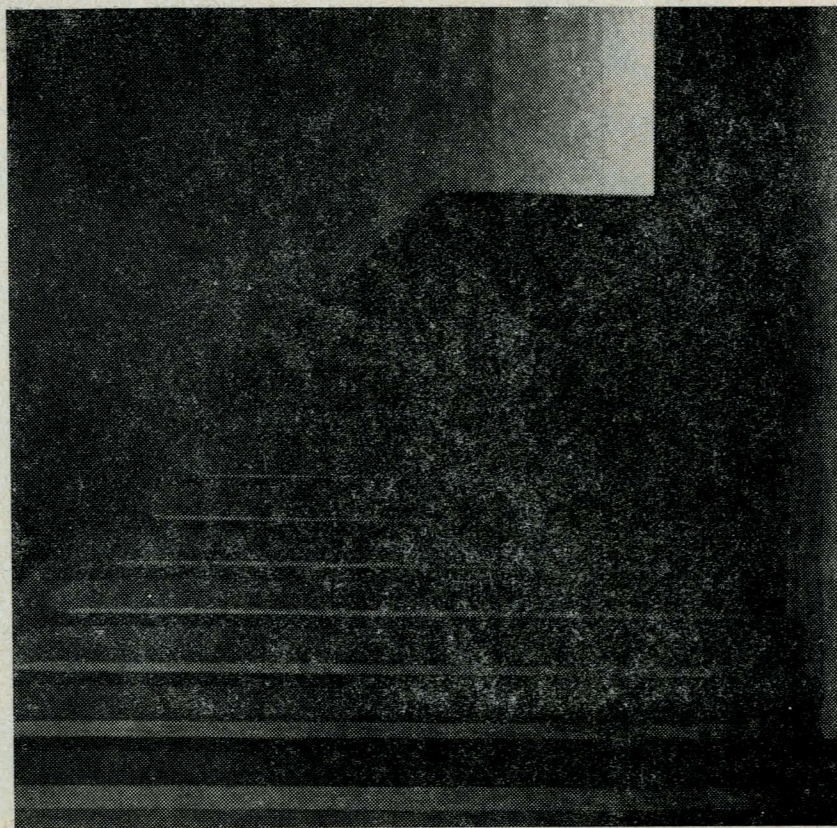
W. MINKIEWICZ
Nad Motławą
Kat. nr 83

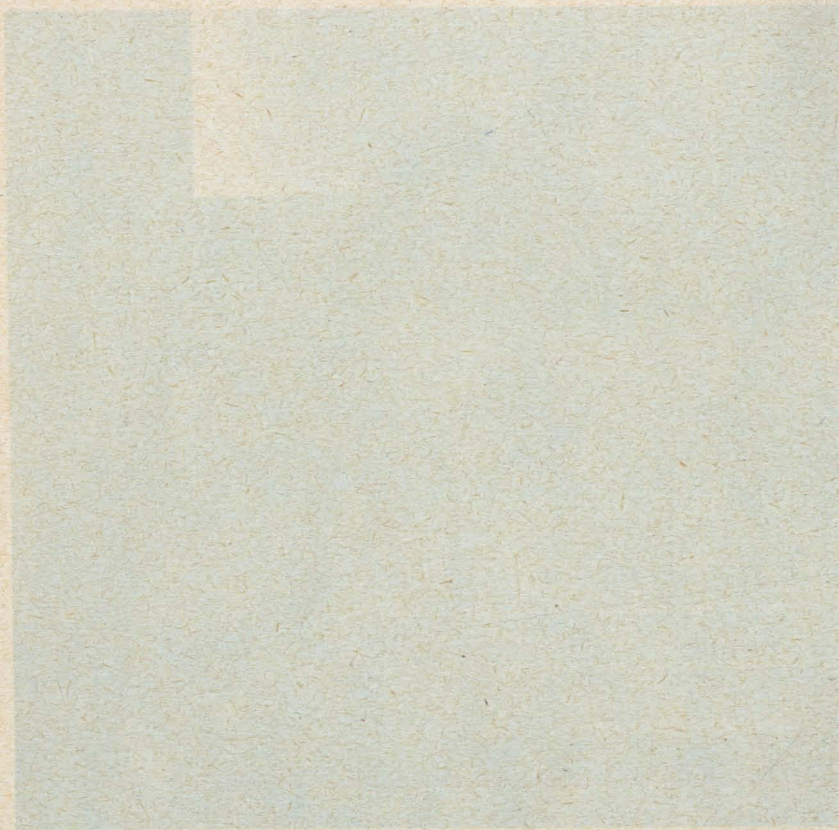

THE SHIP - 1911
1911

B. NAREBSKA — DĘBSKA
Ratusz
Kat. nr 90

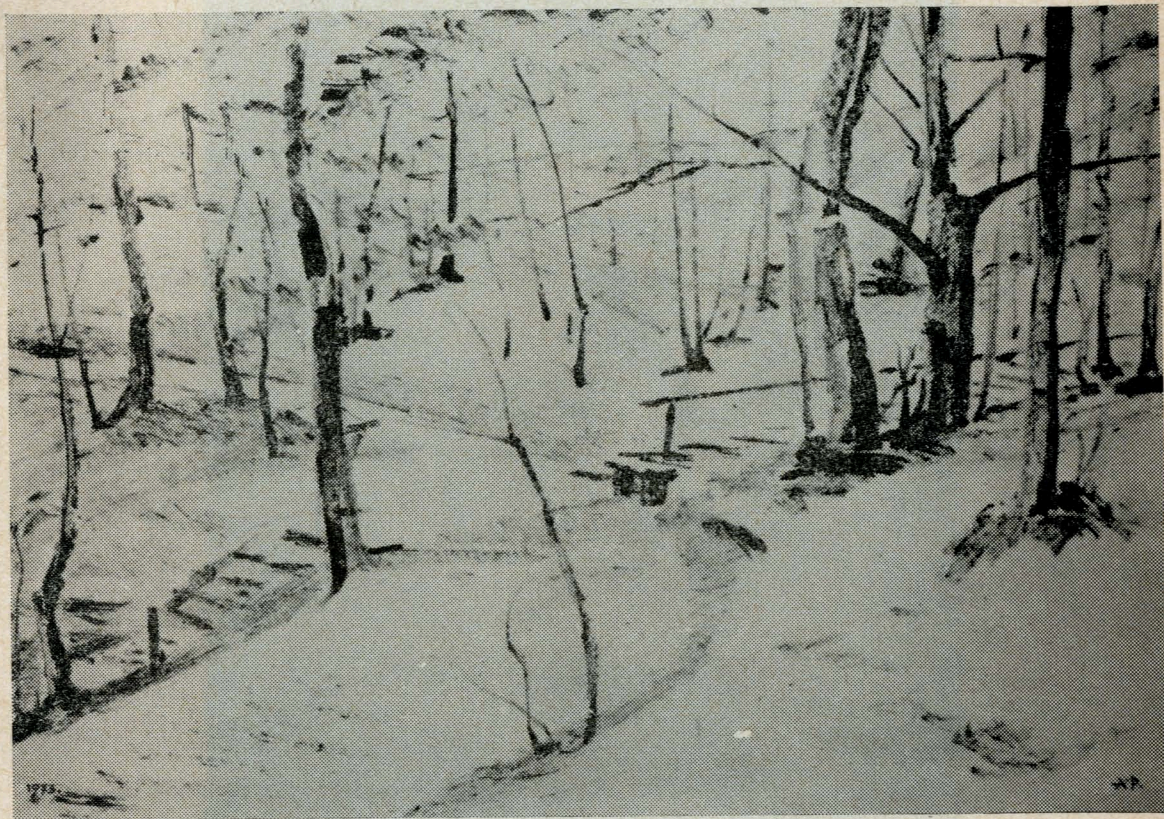

J. OŚWIECIMSKA — GOŁUBIEW
Pejzaż II
Kat. nr 94

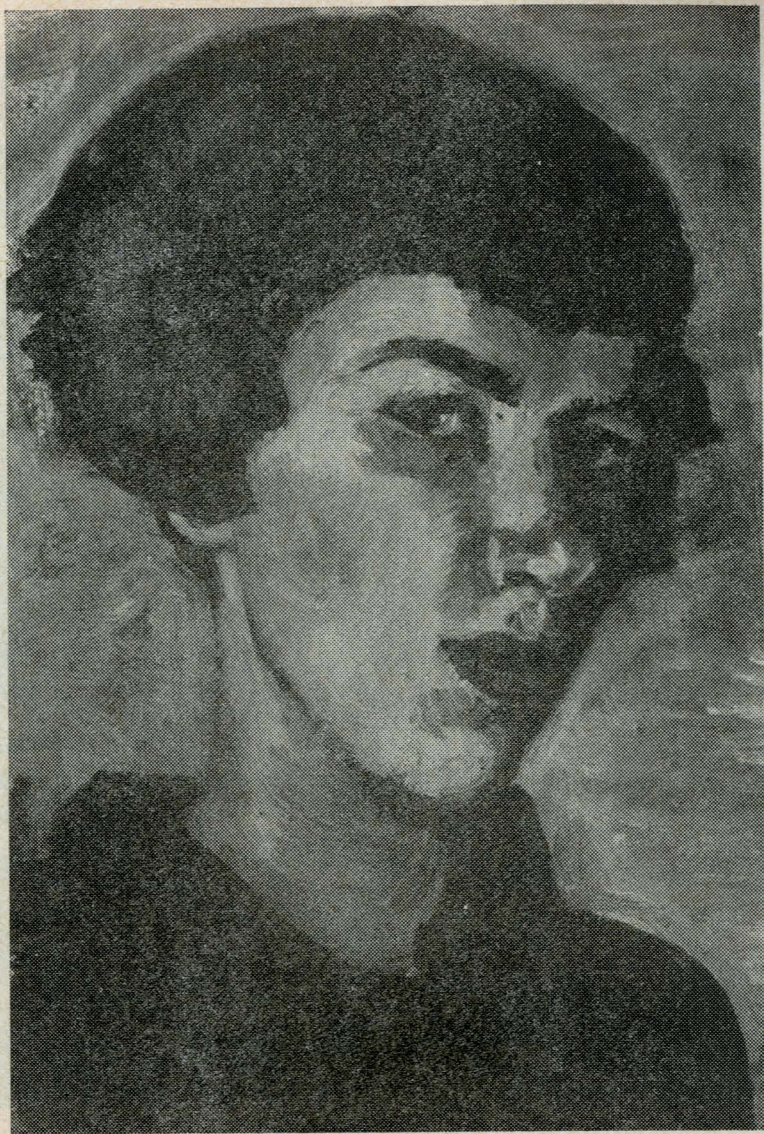

A. POPLAWSKI
W Kamiennym Potoku
Kat. nr 101

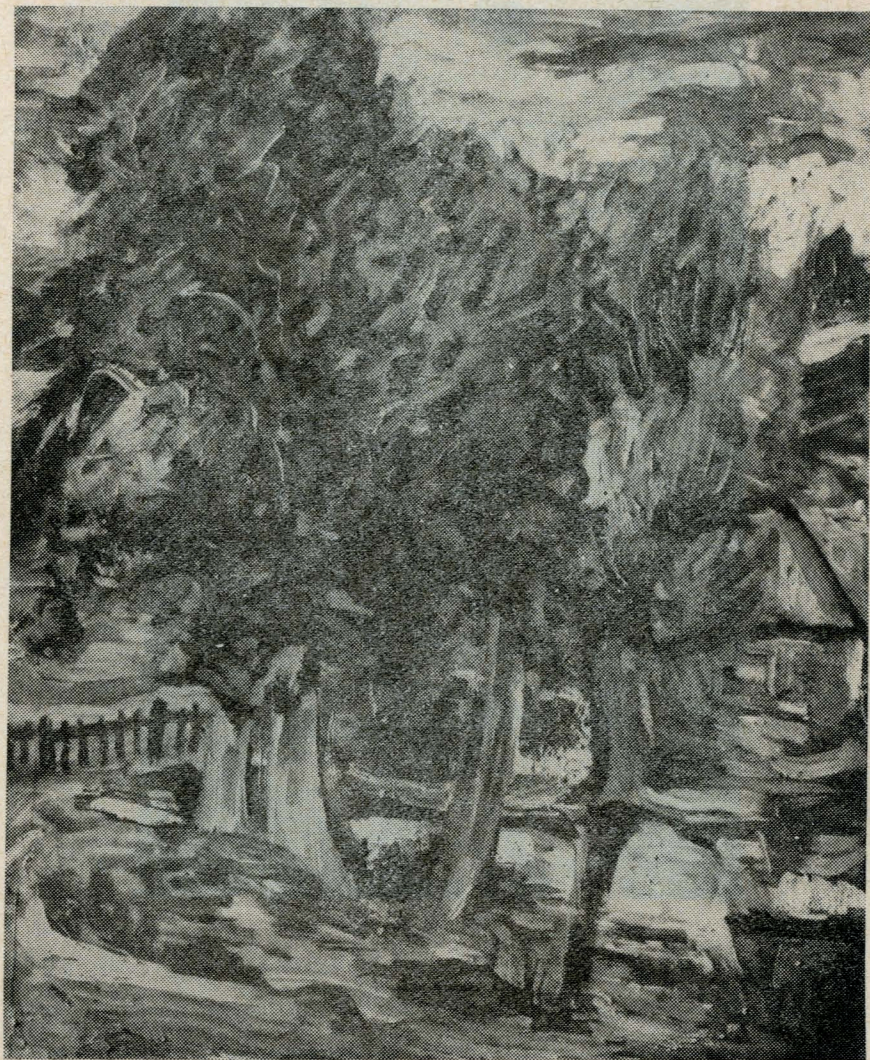

O. PROKOPOWICZ — GICZAN
Autoportret
Kat. nr 103

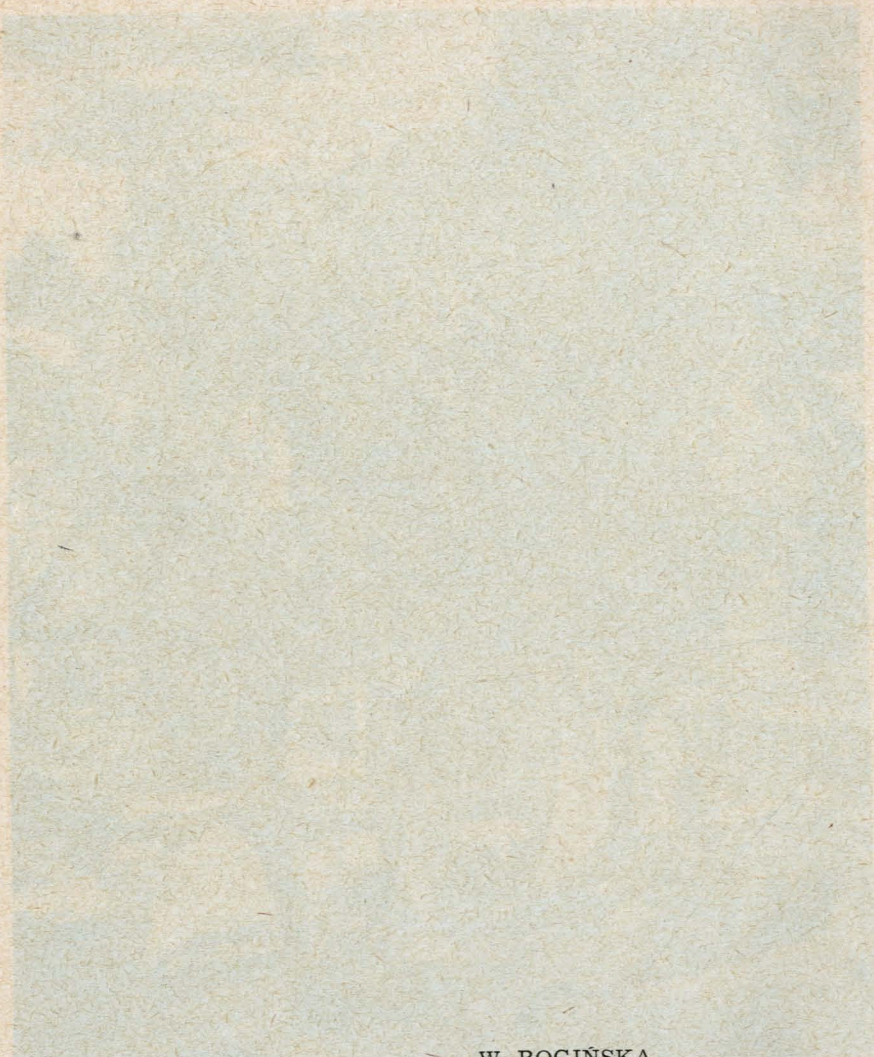

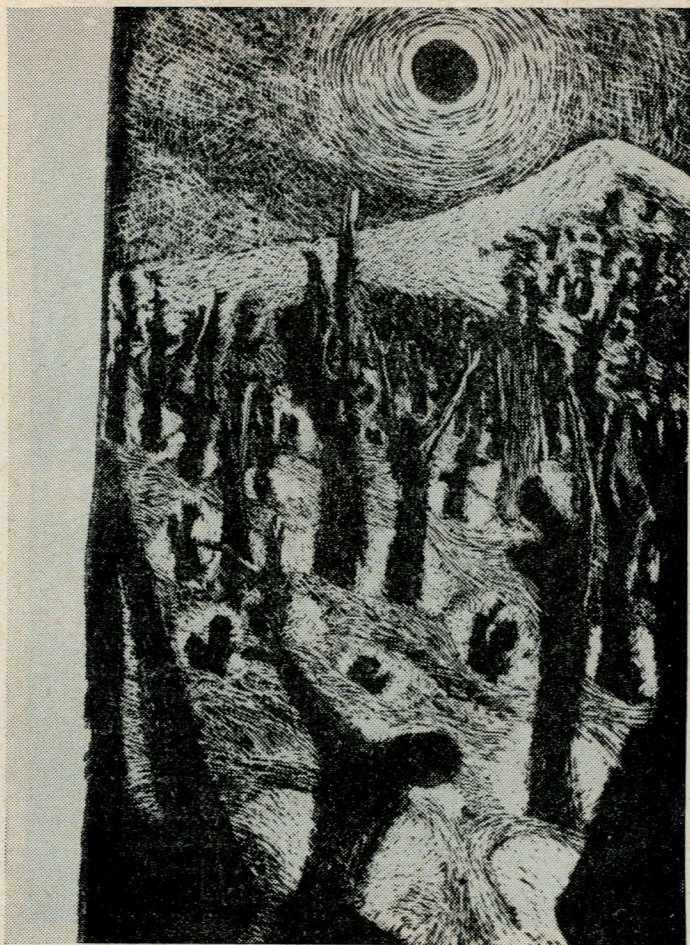
A. REWIŃSKA — JÓZEFOWICZOWA
Pejzaż Kaszubski
Kat. nr 109

10000
10000

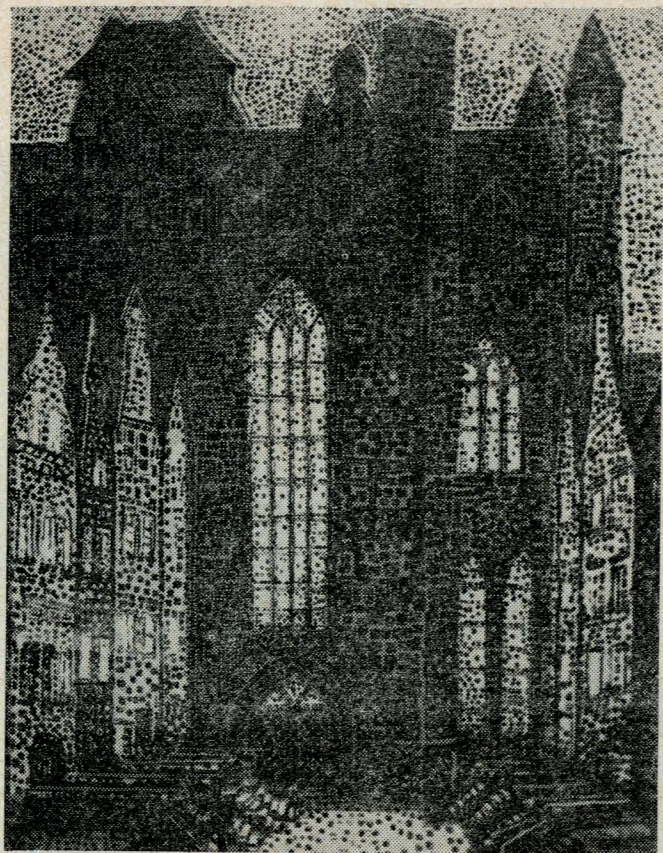
W. ROGIŃSKA
Wydmy
Kat. nr 115

THE WOODS
OF THE MOUNTAINS
OF THE NORTH

B. ROGIŃSKI
Gdańsk, ulica Mariacka
Kat. nr 118

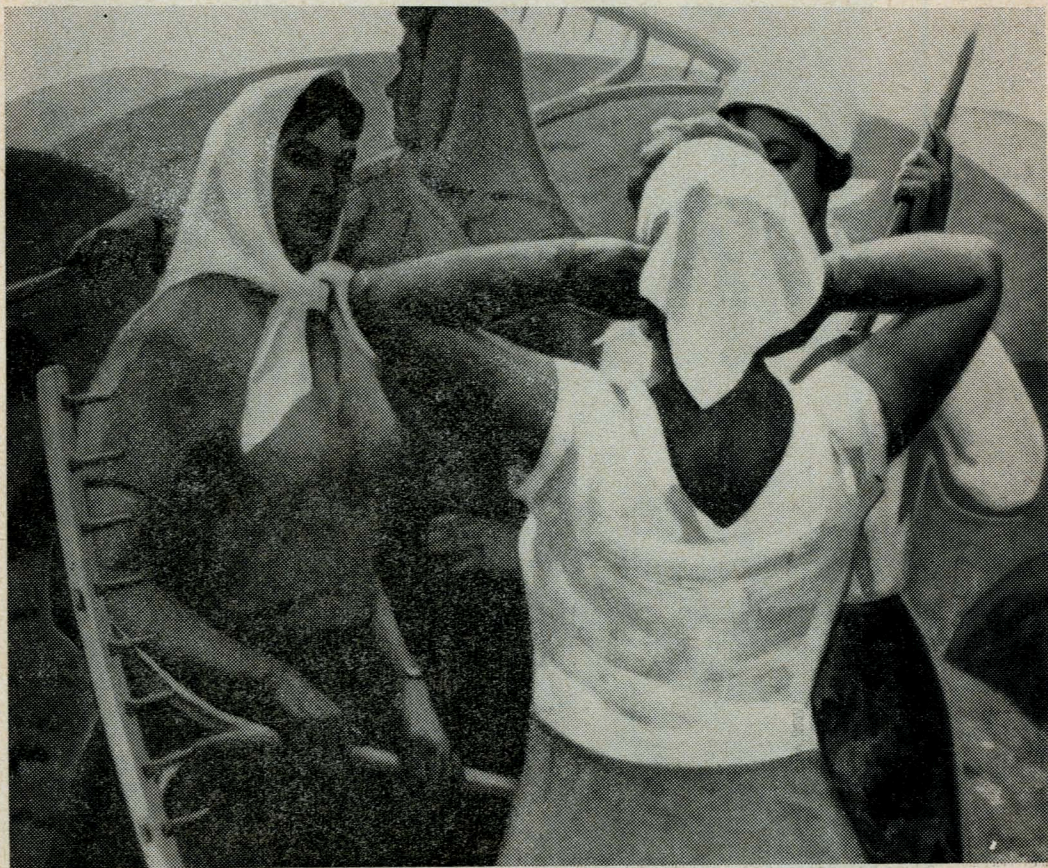
S. ROLICZ
Odgruzowanie Kościoła Mariackiego
w Gdańsku
Kat. nr 123

A. ROMANOWICZOWA
Lato
Kat. nr 130

M. SIEWRUK
Dziewczęta
Kat. nr 133

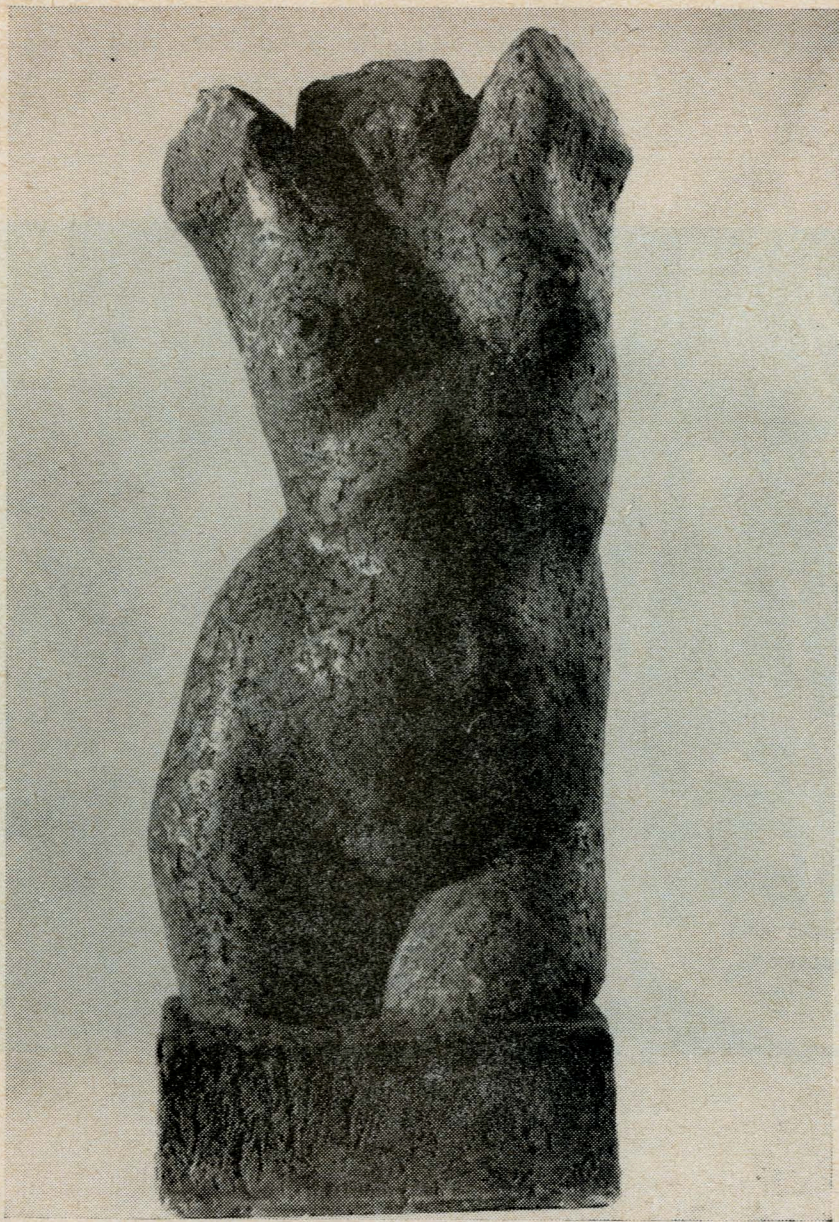

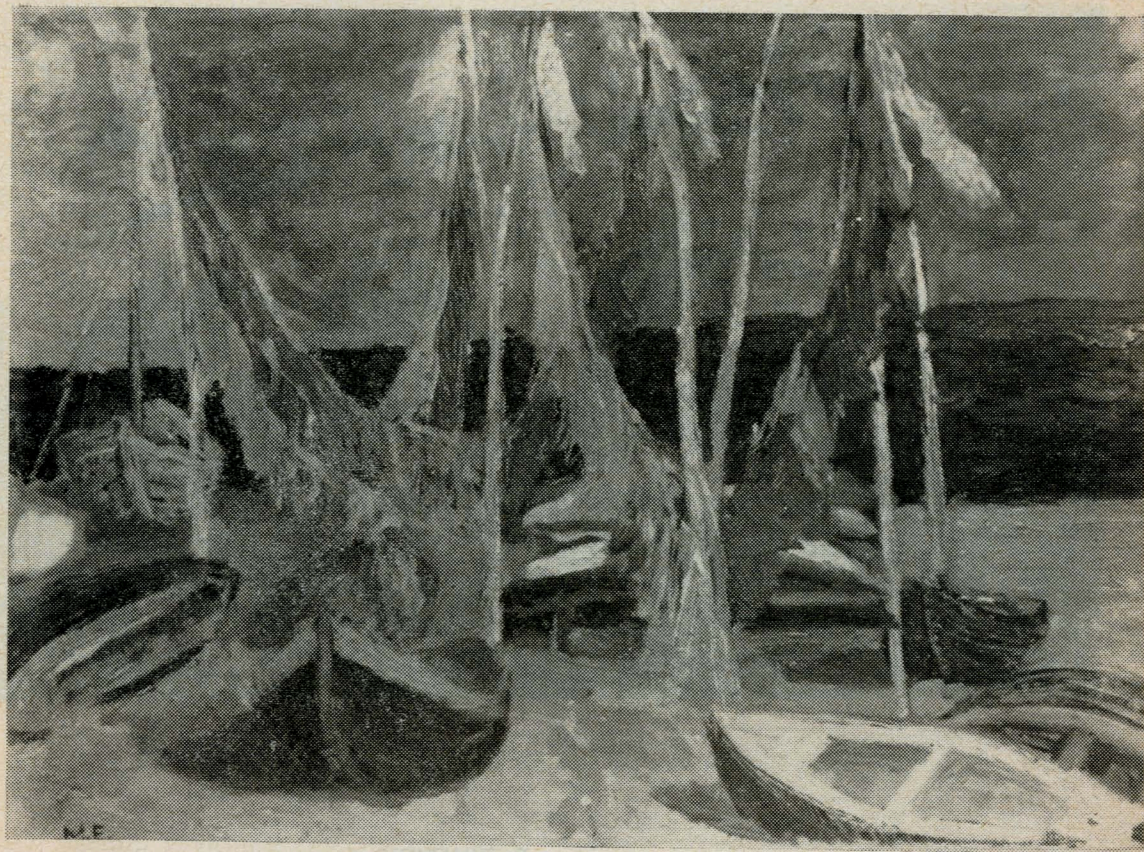
L. SLENDZIŃSKI
Portret córki Julitty
Kat. nr 137

T. STULGIŃSKI
Tors
Kat. nr 141

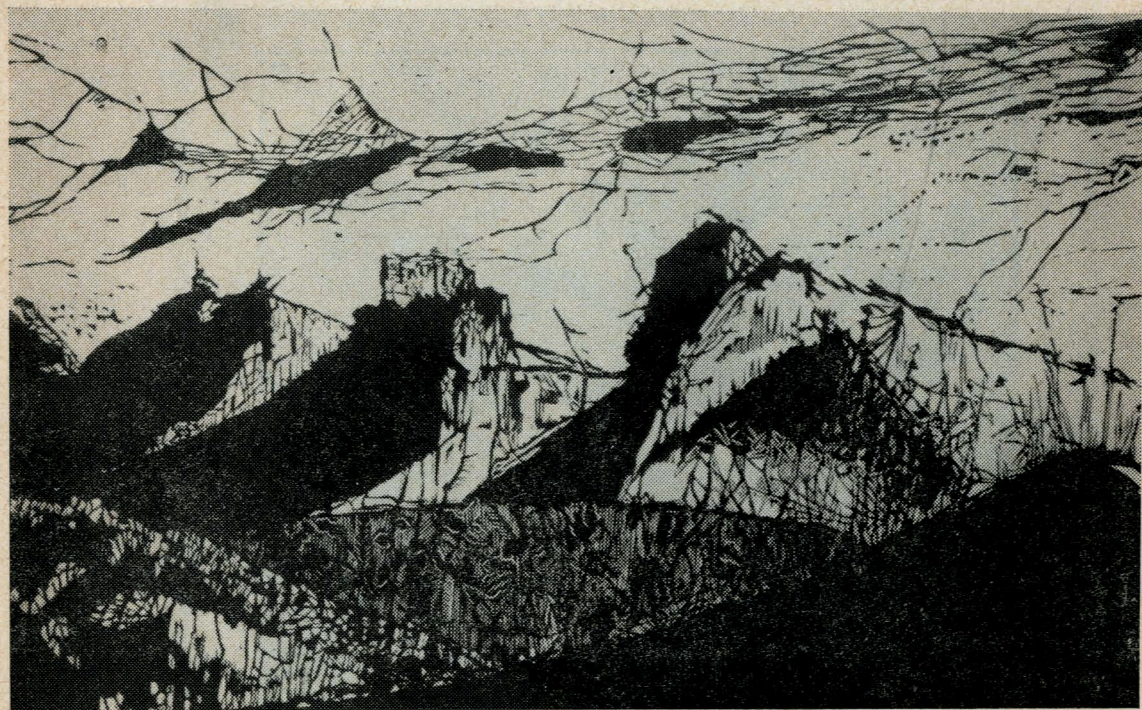

M. SUCHOCKA — EYDRYGIEWICZ
Sieci
Kat. nr 146

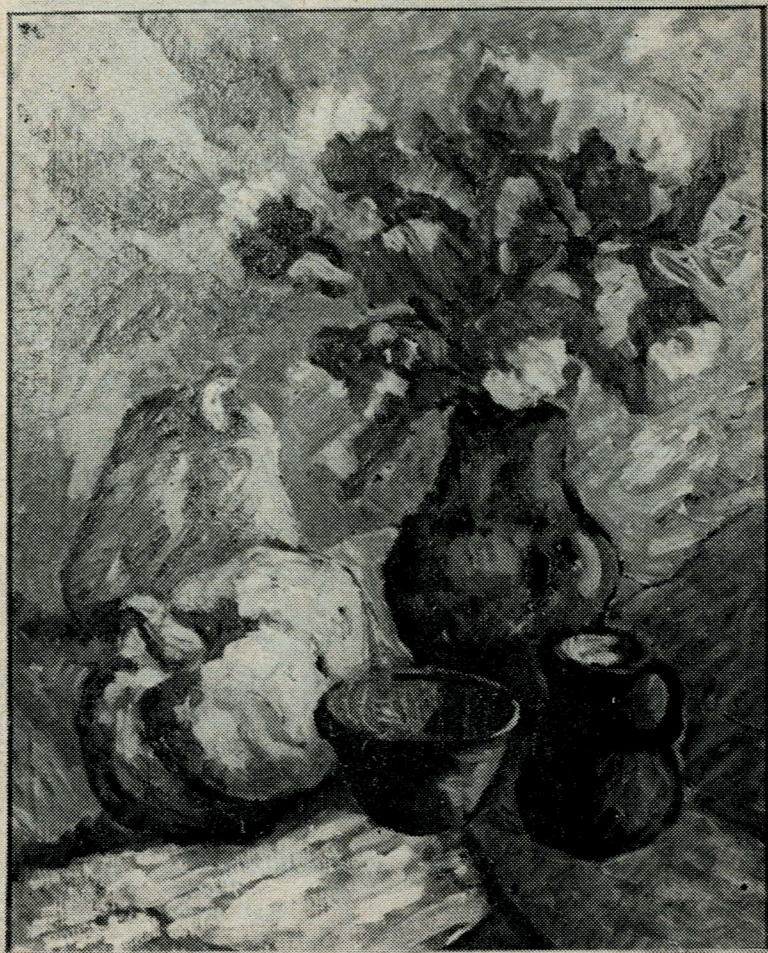
ME
S. J. W. 1911
Museum of the
City of New York

B. TOMECKI
Myślenickie Turnie
Kat. nr 152

W. WAWRYN
Martwa natura z dynią
Kat. nr 158

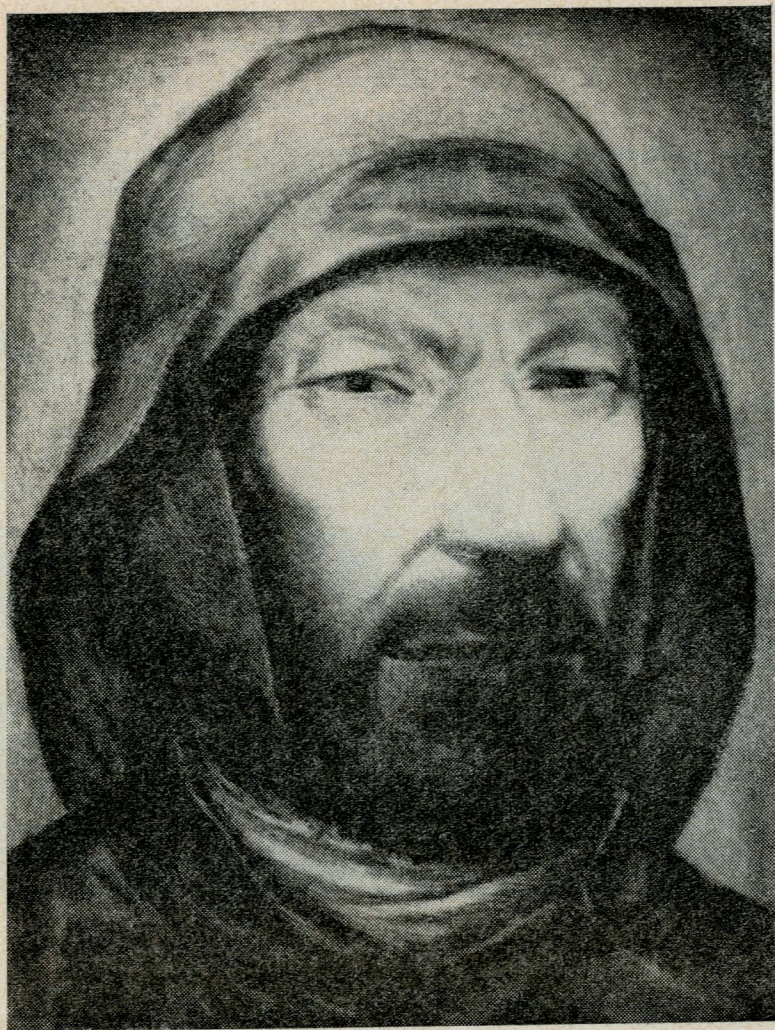

K. WRÓBLEWSKA
Ziemia
Kat. nr 160

S. ŻUKOWSKI
Rybak
Kat. nr 164

P. ŻYNGIEL
Remontowa Stocznia Gdańska
Kat. nr 170

H. ŻYRMONT — KORCLIŃSKA
Motyw z Gdańska
Kat. nr 177

Tadeusz Bołoz

Malarz, rzeźbiarz. Ur. 1910 w Nowym Targu. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie (pracownia prof. L. Sleńdzińskiego). Wystawy: doroczne wystawy okręgowe, Białystok; 1945 Pierwsza Wystawa Malarstwa, Białystok; 1945 Ogólnopolska Wystawa Malarstwa i Rzeźby, Kraków; 1946 „Rok Odbudowy Ziemi Białostockiej”, Białystok; 1947 Salon Malarstwa, Rzeźby i Grafiki, Poznań, 1963 Wystawa Czterech Województw, Lublin; 1964 Wystawa Białostockiego Okręgu, Galeria MDM, Warszawa; 1965 Wystawa Sztuki Użytkowej, Białystok; 1970, 1972, Wystawy plenerowe „Spotkania Rzeźbiarskie”, Hajnówka; 1971, 1972, „ZSRR w oczach polskich artystów”, Warszawa, ZSRR. Wystawy indywidualne: 1968, Białystok; 1968—69 Wystawy indywidualne i spotkania autorskie w miastach powiatowych województwa: 1969 retrospektywna wystawa, Hajnówka. Nagrody i odznaczenia m.in.: 1961, 1971 nagrody PWRN w Białymstoku za całokształt pracy artystycznej; 1962 Dyplom uznania MKiS za upowszechnienie plastyki; 1964 Złoty Krzyż Zasługi; 1965 Odznaka „Zasłużony Działacz Kultury”, ZPAP Zarząd Główny; 1970 Dyplom uznania za działalność na rzecz rozwoju polskiej rzeźby, ZPAP, Zarząd Główny; 1970 Odznaka honorowa „Zasłużony Białostoczanie”, PWRN Białystok; 1974 Nagroda MKiS w Dniu Działacza Kultury. Szereg prac zakupionych przez MKiS, różne instytucje, Muzeum Okręgowe w Białymstoku oraz do zbiorów prywatnych na terenie Polski i Związku Radzieckiego (Kijów, Leningrad). Adres: Białystok, ul. Waryńskiego 9 m. 10

Halina Modelska

Malarz, rzeźbiarz, rysownik. Ur. w Wysokim Litewskim. Studia: w l. 30-tych na Wydziale Sztuk Pięknych USB w Wilnie; 1939 dyplom. Od 1945 przebywa w Anglii. Twórczość: głównie w zakresie rzeźby w drzewie i akwareli. Uczestniczy w l. 50-tych w wystawach w Association of Catholic Artists & Craftsmen i w Royal Institute of Painters in Watercolours w Londynie. Adres: 36 Wilkinson St London S.W. 8 IDB

Portret mężczyzny
pł., ol.; 51, 5×40

Portret młodej kobiety
pap., ol.;

Zdjęcia wykonali

W. Bąblewska-Rolke
P. Beszterda
S. Krywald
I. S. Kuruliszwili
K. Lelewicz
J. Siudowski
Z. Szymoniak
J. Wajda
M. Wodzińska
„Wera”
S. Zagorec

Warszawa
Gdańsk
Gdynia
Warszawa
Gdańsk
Kielce
Sopot
Kraków
Warszawa
Białystok
Kraków

oraz autorowie